Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 13, 1978 No. 9. VOL. LXXXV.

УНФОНД УККА ДОСЯГНУВ $ 129,000, ДО ЗАВЕРШЕННЯ ПОТРІБНО ЩЕ $ 21,000

МЕТА ЗБІРКИ	**$ 150,000.00**
По 11-го січня зібрано	129,430.00
Для досягнення мети потрібно ще	**$ 20,570.00**

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету, підсумовуючи подані вгорі цифри, рівночасно інформують, що тепер уже не з кожним днем, а прямо з кожною доставою пошти поступають нові впливи Національного Датку до Українського Народного Фонду від організацій і поодиноких платників та є всі вигляди на те, що в дні 14-го січня 1978, в якому будуть зроблені останні і остаточні підсумки збірки Фонду за 1977-ий рік, цей Фонд не тільки досягне, але дуже можливо й перевищить визначену мету $ 150,000.00.

В останніх днях більші вплати до УНФонду надіслали такі Відділи УККА:

Лорейн, Огайо — $ 2,000, Південно-західня Пенсильвенія (Піттсбурґ) — $ 1,129, Обурн, Н. Й. — $700, Гартфорд, Конн. — $ 645, Міннеаполіс, Мінн. — $ 145, Норвіч, Конн. — 135 і Картерет, Н. Дж. — $ 125.

Поодинокі особи вплатили:

Микола Сенчишак (Чікаґо) — $ 500, адв. Юрій та Ірина Волошини $ 150, проф. Іван Білинський $ 120, по $ 100: д-р Б. Яримович, д-р Б. і Н. Сороківські, д-р Я. Воєвідка, Волтер Бакад, інж. Ю. і Т. Нестерчуки, інж. Я. і М. Волошини, А. Соколовська, адв. Олег Калина, І. Бойко і А. Федорович.

УККА пригадує, що в цьому часі проголошується в пресі тільки більші пожертви, а всі платники Національного Датку будуть своєчасно проголошені у „Конґресових Вістях".

З канцелярії УККА рівночасно інформують, що згідно з повідомленням телефоном представників Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) дир. О. Плешкевича та інж. Д. Григорчука, ця установа вже вислала до централі УККА $ 5,000 на працю Інформаційного Бюра УККА у Вашінґтоні, згідно з домовленням з Крайовою Господарською Радою УККА. Тим самим, ЦУКА виконала вже на 100-відсотків своє зобов'язання.

ВІДЕНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПОШТОВИМИ МАРКАМИ ЗДОБУВАЮТЬ РОЗГОЛОС ДЛЯ УКРАЇНИ

(І.М. Новосівський) — Невеличка українська громада Відня спромоглася на видатну українську культурну маніфестацію, яка показала, що українець, навіть серед невідрадних умовин, здатний тримати крок із культурними народами.

Ред. Борис Ямінський

У 1967 р. засновано у Відні — з ініціятиви й першого голови, сл. п. мґра Ю. Костюка — „Союз Українських Філателістів Австрії" (СУФА). Це рухливе українське Товариство у тому ж році було прийняте в члени „Союзу Австрійських Філателістичних Товариств" (САФТ) і разом з ним влаштовує, в тому ж році, виставку поштових значків. Організатори української виставки постарались, що вже на першій їх виставці автрійський поштовий уряд інсталював у приміщенні виставки окремий поштовий відділ, який прикладав на кореспонденціях відвідувачів виставки поштову печатку з німецьким і українським написом. Після цього СУФА — з приводу відзначення певних історичних підій — щороку влаштовував окремо або спільно з САФТ філателістичні виставки — зокрема поштових значків України — пов'язуючи українські філателістичні виставки з іншими культурними імпрезами: концертом видатного Хору Церкви св. Варвари в Відні, тощо. У 1976 р. відбулася найбільша філателістична виставка СУФА у Старій Ратуші Відня, до якої приєдналося Українське культурне товариство „Буковина" з його виставкою українського народного мистецтва.

З приводу 10-річчя існування Товариства, СУФА влаштував 25-27 листопада 1977 р. у залі Томи, Домініканської Церкви, при Поштовій вулиці ч. 4 (поблизу церкви св. Варвари), дуже вдалу філателістичну виставку, яку ми мали нагоду оглядати.

З афішів довідуємося, що до Почесного комітету виставки входили: Кардинал Киніґ, Кардинал Й. Сліпий — Патріярх Української Католицької Церкви, посадник Відня, Леопольд Ґрац, голова САФТ, інж. Курт Бруноро та інші урядові особистості.

Експонати виставки досить багаті, зокрема урядовими поштовими значками відродженої Української Держави 1917-1920 рр. Важливе місце займає частина спеціялізованої збірки Євгена Кобилянського: Україна 1918-1920 рр.; Я. С. Терлецького: Карпатська Україна; Михайла Світлика: поштові значки поштової округи Поділля; О. Буська: Західня Україна й перший випуск українських марок на Україні; Р. Дубиняка: Збірка поштових переказів із вживанням надруків Тризуба навіть вже за влади совєтської України; Осипа Коківя: Значки Канади й ООН; Б. О. Паука: 200-річчя ЗСА; Фридеріки Ганчк: Скульптури й фрески на поштових значках европейських країн; В. Ямінського: Мистецтво Східніх Церков; Д-ра В. Кліша: Дипло-

(Закінчення на ст. 6-ій)

ПАМ'ЯТАЙТЕ САМІ ТА ПРИГАДАЙТЕ ІНШИМ

Іміґраційна й Натуралізаційна Служба пригадує всім мешканцям ЗСА, які не є американськими громадянами, що вони протягом січня зобов'язані зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формулярі можна одержати в кожному поштовому уряді, а також у всіх бюрах Іміґраційної і Натуралізаційної Служби.

ЗСА дебатують над вартістю обіцянки Брежнєва

Вашінґтон. — З уваги на те, що протягом останніх 3-ох років американська і совєтська делеґації не змогли дійти до порозуміння відносно включення совєтського бомбовика „Бекфаєр" у проєкт нового договору щодо обмеження стратегічної атомової бомби, бо Совєтський Союз твердить, що „Бекфаєр" не повинен бути зарахований до категорії стратегічної зброї, уряд ЗСА плянує звернутися з пропозицією до совєтського лідера Леоніда Брежнєва, щоб в особистому листі зобов'язав совєтський уряд не розміщувати тих бомбовиків на небезпечних для ЗСА теренах і обмежити їхній засяг.

Цивільні урядові чинники ЗСА надіються, що в такий спосіб можна буде усунути одну з найважливіших перешкод для підписання нового договору, твердячи, що особистий лист Брежнєва відіграє таку ж ролю, як формальна угода. Натомість більшість військовиків, зокрема ті, які входять у склад Об'єднаних Шефів Штабу, твердять, що лист Брежнєва не матиме ваги міжнародного договору і якщо Совєтський Союз у майбутньому не додержиться обіцянок, висловлених у листі Л. Брежнєва, то ЗСА не матимуть жадної леґалістичної підстави твердити, що Москва не дотрималася договору.

Коментатори передбачають, що не тільки військовики, але також багато законодавців, між ними демократичний сенатор Генрі Джексон із стейту Вашінґтон, противитимуться пропозиції щодо особистого листа Брежнєва, вказуючи, що Совєтський Союз, знаний за недодержання різних зобов'язуючих міжнародних договорів, не вагатиметься порушити обіцянку, висловлену в особистому листі.

Покищо уряд ЗСА формально ще не інформував Москву про можливість особистого листа від Брежнєва, але речники Білого Дому твердять, що такий лист — це найкращий спосіб усунути застій щодо нового договору відносно обмеження стратегічної нуклеарної зброї.

Світовий Академічний Комітет Вільних Українців відбув свої збори

Вашінґтон (Д. К.) — Оснований в Оттаві 1975 р. Світовий Академічний Комітет Вільних Українців (САКВУ) відбув тут 29 грудня 1977 р. свої трирічні загальні збори. Із звітів уступаючої управи за роки 1975, 1976 і 1977 присутні довідалися про акції САКВУ на міжнародному форумі (репрезентація української вільної науки на конґресах, патронат над Емською науковою конференцією в 1976 р., інтервенції в ЮНЕСКО, меморандум — у співпраці з ТПРМ — д-рові Куртові Вальдгаймові в справі лінґвіциду в СССР в 1977 р. й ін.) та на внутрішньо українському відтинку (підтримка заходів у справі катедр українознавства в Південній Америці й Австралії, виступи на різних загально-національних імпрезах, тощо). У висліді нарад обрано нову управу САКВУ в складі: проф. Яр. Рудницький (Канада) — президент, проф. М. Степаненко (ЗСА) — віцепрезидент, проф. Оксана Борушенко (Бразилія) — генеральний секретар; членами Управи стали: проф. К. Біда (Оттава), проф. Д. Штогрин (Урбана-Шамплейн), проф. Ольга Кочан (Сідней), проф. С. Коваль (Каракас), проф. Ірина Віль (Марбурґ). Крім цього рішено запросити до Ради САКВУ проф. І. Гордієва (МакКворі, Австралія) та проф. П. Цимбалістого (Лондон, Англія), всіх на нову трирічну каденцію 1978-1980.

Заповідають другий семестер Філії УКУ в Монтреалі

Монтреаль (ОУПС). — Після успішного першого семестру Українського Католицького Університету — Філії в Монтреалі, що пройшов у формі систематичного курсу української мови під керуванням проф. Яр. Рудницького, плянується відбути другий, зимовий, семестер УКУ в формі курсу-семінара п. н. „Вселенські собори, Східні Церкви й проблема Патріярхату", що його вестиме з рамени Богословського Факультету УКУ о. д-р І. Мончак. Святкова інавґурація зимового семестру відбудеться в неділю, 15-го січня 1978 р. в приходстві парафії св. Михаїла на Ібервіл в год. 11-ій перед полуднем.

Американська газета відмічує „спеціяльний подарунок" українців для Ню Йорку

Ню Йорк. — Найбільш поширений місцевий щоденник „Дейлі Нюз" надрукував в своєму недільному виданні з 8-го січня під заголовком „Спеціяльний подарунок" редакційну статтю, яка говорить сама за себе. Передаємо її в англійському оригіналі і українському перекладі:

While there hasn't been much building in New York City in recent times, one new structure on the lower East Side will certainly be a neighborhood landmark for generations.

The nearly completed St. George's Ukrainian Catholic Church at Hall Place and E. Seventh St. is truly a monument to the faith of Ukrainians and to their faith in New York City.

Even though many of their members had moved to the suburbs, church officials decided to build the magnificent, nearly $3 million Byzantine style church in the old neighborhood in Manhattan. As a result, the church is attracting young people back to the city.

Every New Yorker owes a heart-felt thanks to those who worked and contributed to the building of their very special gift to this city.

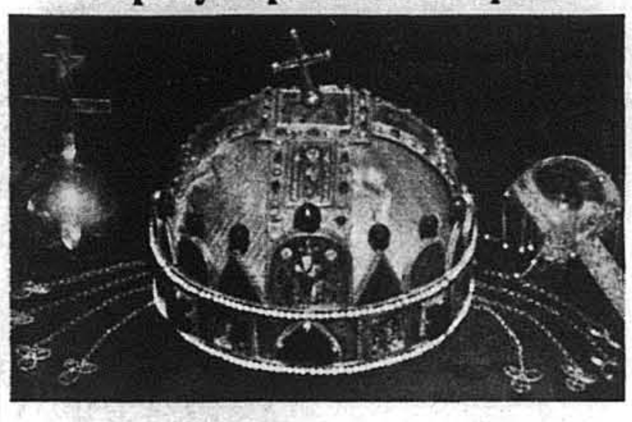
Під час того, як в місті Ню Йорку в останньому часі не було багато будови, одна нова структура в долішній Східній частині цілком певно буде сусідським межовим знаком для поколінь.

Уже майже завершена українська католицька церква св. Юра при Голл площі і східній Сьомій вулиці є справжнім пам'ятником віри українців та їхнього довір'я до Ню Йорку.

Хоча багато з їхніх членів перенеслись на передмістя, церковні власті рішили побудувати величаву, коштом майже трьох мільйонів долярів церкву у візантійському стилі в старій дільниці Мангаттену. В результаті церква заохочує молодих людей до повороту назад до міста.

Кожний нюйоркчанин винен сердечну подяку тим, що працювали та причинилися до їхнього дуже спеціяльного подарунку цьому містові.

Мадярські власті встановили строгу охорону корони св. Стефана

Будапешт. — Зразу після того, як в п'ятницю, 6-го січня, американська делеґація, очолювана державним секретарем Сайрусом Венсом, передала мадярським урядовим чинникам корону св. Стефана та інші королівські реґалії, які від 1945-го року були під опікою ЗСА, мадярський комуністичний уряд встановив строгу охорону корони та реґалій, які тимчасово находяться в будинку парляменту. Чотири вояки постійно стоять на стійці біля реґалій, а крім того інші вартові пильнують ці національні скарби на кількох телевізійних екранах.

Речники мадярського уряду інформують, що корона, яку Папа Сильвестер II-ий майже 1,000 років тому переслав королеві Стефанові, першому християнському володареві Мадярщини, та інші реґалії правдоподібно будуть перенесені до Національного музею в Пешті, тобто до модерної частини столиці Мадярщини. Проте, коли буде відбудований королівський палац у Буді, знищений під час Другої світової війни, то корона і реґалії будуть перенесені туди. Буда — це старовинна частина Будапешту, де находяться архітектурні пам'ятки з часів середньовіччя, але також споруди з 20-го століття і навіть з часів після Другої світової війни.

Корона, якою протягом майже 1,000 років були коронавані всі володарі Мадярщини, опинилася під охороною ЗСА, коли тодішній антикомуністичний мадярський уряд, боячись, що корона і реґалії можуть попасти в руки совєтських військових частин, що наближалися до Будапешту, передав їх американським військовим чинникам. Корона і реґалії протягом 32-ох років переховувалися у Форт Нокс, Кентакі.

Проти передання корони та інших реґалій Будапештові гостро протестували мадярські громади в ЗСА та інших країнах вільного світу, твердячи, що корона св. Стефана — це символ національної, політичної та релігійної свободи мадярського народу і тому не повинна бути передана диктаторському комуністичному урядові. Однак, їхні заходи були неуспішні і уряд ЗСА таки передав реґалії Будапештові.

Два чергові совєтські космонавти приєдналися до двох інших у космічній ляборатрії

Москва. — Два совєтські космонавти вилетіли у вівторок, 10-го січня, космічним кораблем „Союз-27" і в середу, 11-го січня, в 9-ій годині вранці злучилися з космічною люборатoрною станцією „Салют-6", яка літає в космосі вже від 29-го вересня минулого року і з якою злучилися два інші космонавти 11-го грудня минулого року, причаливши туди космічним кораблем „Союз-25". Совєтське пресове аґентство ТАСС повідомило про відлет „Союзу-27" пів години після його випуску з космодрому в Байконурі, в центрально-азійській частині СССР. Це вперше в історії космічних полетів, що з лябораторною станцією получилися два космічні кораблі.

Кораблем „Союз-27" відлетіли космонавти Владімір Джанібеков, якому 35 років, і 45-літній інженер Олеґ Макаров. В космічній лябораторії „Салют-26" перебували космонавти Юрій Романенко і Георгій Гречко. Цей останній, повідомив ТАСС, перевірив зовнішню частину лябораторії, особливо місце причалення для „Союзу-27", яке мало бути пошкоджене під час невдалої спроби сполучення „Союзу-25" ще минулого жовтня. Він повідомив космодром в Байконурі, що пошкоджень нема і щойно тоді запущено в простір „Союз-27".

Як відомо, Совєтський Союз приділяє особливу увагу сполученню космічних кораблів в рамках своєї програми дослідів космічних обширів. Ця програма, що її започатковано в 1971-му році натрапляла на ряд труднощів, включно із смертю трьох совєтських космонавтів. „Салют-6" є першою в історії лябораторією, яка має місце на причалення двох космічних кораблів.

Дотеперішній рекорд перебування в космічній лябораторії встановили американські астронавти в 1974-му році, перебувши 84 дні в космічній лябораторії „Скайлеб".

Сполучення двох кораблів з космічною лябораторією є ключевим для постійного функціонування лябораторії, до якої періодично мусить бути доставлений кисень, їжа та інші необхідні матеріяли.

В ДЖЕРЗІ СИТІ ПОМЕР СВ. П. ЙОСИФ ТЕЛЕЦЬКИЙ

Джерзі Сиrі. — В середу, 11-го січня 1978, тут помер на 69-му році життя св. п. Йосиф Телецький, колишній судовий урядовець в Тернополі і Самборі. Панахида за спокій душі Покійного відбудеться в п'ятницю, 13-го січня, в год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Ковальчика при Ґренд вулиці, а похорон в суботу, 14-го січня, в год. 9.30 з української католицької церкви св. Петра і Павла на український православний цвинтар в Бавнд Бруку. Осиротив сестру Стефанію з мужем Іваном Цьолком, відомих активних громадян, та ближчу і дальшу родину.

СИМФОНІЯ РЕВУЦЬКОГО В РАДІО

Ню Йорк. — Цієї п'ятниці, 13-го січня, радіостанція WNYC-FM передаватиме на хвилях 93.9 в часі між год. 8-9 ввечорі на програмі „Мастерворк Аур" симфонію Ревуцького, як головний твір. В програмі зазначено, що Ревуцький це український композитор. Ця сама прогрма буде повторена чергового дня, в суботу, 14-го січня, від год.9-ої рано.

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІ ДИСИДЕНТИ ВИКЛИКАЮТЬ РЕЖИМНИКІВ НА ДІЯЛОГ

Відень. — Група чехословацьких активістів в обороні прав людини і громадянських прав, яка прийняла назву „Хартія-77" після публікації документу 1-го січня, 1977-го року, звернулася до чехословацького уряду з пропозицією започаткувати діялог в справі прав людини — „у відповідному місці, а не у в'язничних камерах". Цю пропозицію видвигнула група активістів 1-го січня цього року з нагоди першої річниці публікації „Хартії-77", під якою підписалося 400 осіб, серед них численні інтелектуалісти, науковці і навіть кілька колишніх членів уряду. Це число зросло до 932-ох осіб, які піддержують „Хартію-77" і останню пропозицію започаткувати діялог з урядом. Від часу проголошення цього документу чехо-словацькі власті повели нагінку на осіб, які його підписали: деяких заарештовано, інших видворено або звільнено з праць.

Члени „Хартії-77" повідомили західніх кореспондентів про їхню пропозицію діялогу з урядом кілька днів після переслання цього нового документу крайовій асамблеї та урядові. Зроблено це тому, що в минулому власті закидали дисидентам, що вони довідуються про оборонні заходи групи від закордонних кореспондентів. Щоб уникнути подібних закидів, група рішила спершу звертатися до властей, перечекати кілька днів і щойно тоді інформувати західніх кореспондентів.

Пропозицію діялогу з урядом підписали три речники групи: Їрі Гаєк, Ляділслав Гейданек і Марта Кубісова.

Поширюється гурт робітників-дисидентів в Москві

Москва. — Дейвид Шіплер кореспондент „Ню Йорк Таймсу" у виданні цієї газети зі середи, 11-го січня ц. р., інформує, що тут відбулася друга з черги протестаційна зустріч із західніми кореспондентами групи робітників-дисидентів, що їх очолює колишній керівник вуглекопів В. А. Клєбанов, робітник в Донецькому басейні в Україні. Його заарештувало 20-го грудня м. р. КҐБ за те, що він розповів західнім журналістам у Москві про використовування совєтською владою робітників, про непошанування їхніх прав як робітників, і як людей, про корупцію уряду та інші справи, пов'язані з робітничим питанням. Совєтська прокуратура орекла В. Клєбанова умово хворим і запроторила до психіятричної лікарні на перевірку. Йому вдалось видобутись з цієї лікарні, мабуть, завдяки широкому відгомонові в західній пресі і протестові деяких робітничих спілок у зв'язку з арештом кільканадцятьох робітників.

До протестаційного руху робітників приєднується чимраз більше осіб, з яких деякі розповіли західнім журналістам про свої труднощі. Тамара М. Манакова, головний книговод в Кримському курорті, зазнала переслідування, коли вона завважила, що жінка управителя побирає хабарі і продає пофальшовані посвідки дозволу на перебування на курорті тим, в яких немає бажання чекати в черзі. Тамара Манакова також сказала, що заряд курорту замовляє виключно для себе люксусовий харч — кав'яр і каву, привласнює собі нову готелеву постіль і коци, підмінюючи її своєю знищеною і старою. Їй теж наказано підписати посвідку на видачу 400 рублів на закупівлю посуди, яку, мовляв, збито, а яку, „де факто" — вкрадено. Тамару Манакову тричі звільнювано з праці, але суд доручував, щоб її наново приймати; четвертий раз вмішався прокурор і на його інтервенцію, її безповоротно звільнено з праці і по сьогоднішній день вона безробітна.

Валентину В. Четвєрікову, жінку В. Клєбанова і водія авта туберкулічної клініки, звільнено тому, що вона спротивилася, щоб урядове авто вживати на приватні поїздки.

Алєксандер П. Барнгугов, колишній робітник в металюрґійній фабриці в Ленінґраді розповів, що вправді його після поранення в тій фабриці переведено на легшу роботу, але управа цієї фабрики відмовилася заплатити йому робітниче відшкодування, бо не хотіла „зіпсувати" собі рекорду вільного від випадків, що запевнює управі цієї фабрики річний бонус.

Венера Г. Карпова медсестра з Уфи, АССР, розповіла, що вона мешкала зі своєю матір'ю в апартментах, якими заряджувала управа школи, коли ж її мати померла, управитель школи прогнав її з її мешкання. Тоді В. Карпова звернулася з проханням в цій справі до заряду шпиталя, в якому вона працює, але їй сказано, що в них всі мешкання зайняті. Коли вона наполегливо і безустанно почала звертатися до Центрального Комітету і до газети „Правда" — до офіціозу совєтської Компартії, це так роззлобило зверхників Карпової, що її звільнено з праці.

Східня Німеччина закрила бюро західньо-німецького журналу

Берлін. — Минулого вівтірка, 10-го січня, міністерство закордонних справ комуністичної Східньої Німеччини наказало західньо-німецькому журналові „Дер Шпіґель", головний осідок якого находиться в Гамбурґу, закрити своє бюро в Східньому Берліні, закидаючи журналові, що поміщує статті, які, мовляв, є „наклепами на Німецьку Демократичну Республіку та на її громадян".

Головний редактор „Дер Шпіґеля", Ганс Детлев Бекер, заявив західнім кореспондентам, що матеріяли, що їх східньо-німецькі власті називають „наклепами" і „фабрикацією аґентів Західньої Німеччини" — це політична декларація „дисидентських кіл у комуністичній партії Східньої Німеччини", а не жадна західня провокація.

Згадані статті в „Дер Шпіґелі" твердили, що перший секретар східньо-німецької компартії Еріх Гонекер „займається нелеґальною діяльністю", наприклад, призначив членів своєї родини, а саме, свою жінку, її брата і тестя на важливі урядові та партійні пости. Редактор журналу твердить, що не може виявити авторів цих статтей, бо це наразило б їх на арешт чи інші репресії з боку комуністичних властей Східньої Німеччини.

Ґунтер Ґавс, представник Західньої Німеччини в Східньому Берліні, у вівторок вніс формальний протест проти закриття бюра „Дер Шпіґеля", передаючи його кільком східньо-німецьким міністерствам, включно з міністерством закордонних справ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Оправдане обурення

Минулої п'ятниці, 6-го січня, американська делеґація, очолювана державним секретарем Сайрусом Венсом, передала у Будапешті комуністичному урядові Мадярщини корону св. Стефана, якою протягом майже 1,000 років були короновані володарі тієї країни, як теж інші королівські реґалії. Корона і реґалії від 1945-го року находилися під охороною ЗСА, коли тодішній антикомуністичний мадярський уряд передав її американським властям, боячись, що корона попаде в руки совєтських військових частин, які наближалися до Будапешту.

Рішення Білого Дому передати королівські реґалії комуністичному режимові Мадярщини викликало цілком оправдане обурення з боку мадярів у ЗСА та в інших країнах вільного світу, як теж протестаційні акції багатьох американських законодавців. Вони підкреслюють, що корона св. Стефана — це символ мадярської державности і символ політичної, національної та релігійної свободи мадярського народу і тому не повинна була бути передана диктаторському комуністичному режимові, який був встановлений за допомогою совєтських окупаційних військ і далі є маріонеткою Кремля, бо під сучасну пору в Мадярщині перебуває коло 200,000 совєтських вояків. Совєтський Союз в 1956-му році силою зброї придушив повстання мадярського народу проти Москви і маріонетного мадярського уряду,а тепер президент Джіммі картер, руками державного секретаря Венса, передав корону св. Стефана та інші королівські реґалії цьому ж режимові — нарікають мадярські патріоти та їхні приятелі по всіх країнах вільного світу. Вони теж дорікають Папі Павлові VI-му за те, що заявив Білому Домові, що не матиме жадних застережень проти передання реґалій Будапештові.

Обурення мадярських патріотів і їхніх прихильників оправдане також тим, що коли американські власті одержували корону св. Стефана під опіку, то під умовою, що не передадуть її Будапештові аж поки в Мадярщині не буде демократичного уряду, обраного мадярським народом шляхом вільних виборів. Теперішнього комуністичного ватажка і диктатора Яноша Кадара аж ніяк не можна назвати демократично обраним провідником мадярського народу.

Дотепер всі попередні уряди ЗСА, хоча дипломатичними зв'язками визнавали, що комуністичний режим є „де факто" урядом Мадярщини, то ніколи не признавали, що той уряд має моральне право володіти над мадярським народом. Відмовою передати Будапештові корону св. Стефана попередні американські уряди постійно підкреслювали, що комуністичний режим не є урядом, обраним мадярським народом, тобто не давали цьому диктаторському режимові моральне визнання і зазначували, що корона св. Стефана перебуватиме під охороною американських властей аж до часу визволення Мадярщини з-під комуністичного гніту, що його встановили і далі втримують при владі совєтські військові частини.

Рішення президента Картера передати корону св. Стефана Будапештові тепер інтерпретується, як визнання, що комуністичний маріонетний режим Яноша Кадара має моральне право володіти над мадярським народом. Отже, передача корони і реґалій — це чергова капітуляція ЗСА перед комуністичним бльоком. Цю капітуляцію погіршує факт, що на неї погодився також Папа Римський. Визнаючи за диктаторським режимом Кадара моральне право володіти над мадярами, уряд президента Картера, як теж Ватикан, посередньо признають таке право всім урядам комуністичних держав Центральної та Східньої Европи, сателітам і маріонеткам Кремля. Чи не вистачало Америці, що дипломатично визнала ці комуністичні режими? Чи мусіла вона, разом із Ватиканом, тепер надавати цим диктаторським урядам, маріонеткам Москви, ще і моральне визнання?

Обурення законних речників мадярського народу у вільному світі цілком оправдане і до нього долучуються українці та всі, хто цінить волю.

З ПОЗИЦІЙ СИЛИ ЧИ СЛАБОСТИ?

(З ПРИВОДУ SALT II ПЕРЕГОВОРІВ)

I

(М. Б.). У зв'язку з женевськими переговорами про обмеження стратегічної нуклеарної зброї — SALT II — в чужій і нашій пресі пишеться багато про кремлівську єхидність і фальшивість, із якими совєти підходять до тих переговорів. Є серйозне підозріння, що СССР намагається добути таку перевагу у зброєннях, щоб могти заатакувати безкарно Захід і підкорити його собі. Що СССР не був би від того, коли б це вдалось без небезпеки самознищення, то про те не може бути сумніву. Але нині їхня ситуація така, що вони побоюються радше, щоб не знайтись знову у позиції слабшого, у якій вони дуже погано почувались у 50-их і 60-их роках. Вони теж свідомі того, що ЗСА не такі наївні, що дали б зіпхати себе на позиції видимо слабшого. Тому, хоч у їх енунціяціях про те не говориться, виглядає, що вони погодились на принцип паритетности, який одиноко може забезпечити основний і істотний для уникнення нуклеарної конфронтації принцип стабільности у зброєннях.

Принцип стабільности полягає в тому, щоб виелімінувати страх, що одна сторона може досягти таку мілітарну перевагу над другою, що може її безкарно заатакувати і спаралізувати, не наражуючи себе на відплату і не рискуючи власною загладою. Це критерій радше психологічної натури, як між двома сусідами, які не бояться один одного, хоч які вороги, бо почувають себе силою рівними, і тому не підуть на риск напасти на себе. Перевага, якої побоюються обі сторони, то більше кватитативної напруги, чим квантитивної. Не є небезпекою для одної чи другої сторони, коли одна буде мати, скажімо 3,000, а друга 2,500 ракет менш більш рівної нищівної сили, бо хоч як прецизійні і якої вибухової сили вони не були б, нікотра сторона не зуміє виелімінувати такого числа ракет противника, щоб тими, що останутся, не знищити агресора. Побоювання отже, що американська сторона може погодитись у SALT II переговорах на таке відношення кількости і якости ракет, яке може виглядати як уступка Совєтському Союзові — не є серйозні. Коли б ЗСА погодились навіть на такі умовини, то було б це радше виявом самопевности і сили ЗСА. Вага більше у перцепціях власного потенціялу і потенціялу противника, а не кількостевій, і навіть якостевій еквазії ракет. Важливою є отже радше загальна оцінка совєтського потенціялу, чим його мілітарного потенціялу в окремих секторах, як рахуючи кількість і якість їхніх ракет, підводних човнів, літаків, воєнних кораблів та іншого воєнного знаряддя.

II. Потенціял СССР

Коли говорити про той потенціял у загальному, то слід мати на увазі і не забувати, що коли нині ЗСА мають одного потенціяльного ворога — СССР, то Совєтський Союз має двох: Захід і Китай. Нинішня ситуація СССР є менш більш подібною до гітлерівської перед Другою світовою війною.

Атакуючи Схід, Гітлер не рахувався серйозно з тим, що прийдеться йому воювати на двох фронтах. Коли б нині СССР заатакував Захід, то є майже певним, що Китай використав би ту нагоду (хіба ж не даром Кремль тримає на тому фронті понад 40 дивізій!), ну, а й внутрішній фронт міг би бути для СССР досить неприємним. З тих причин не можна у переговорах про роззброєння не мати на увазі, що совєти мають деяку рацію, коли підкреслюють у своїх вимогах, що на випадок війни проти них могли б бути спрямованими ракети не тільки ЗСА, але і Франції, В. Британії, Китаю і евентуально Ізраїля, коли СССР таких союзників, вивінуваних нуклеарною зброєю, не має. Але ми поставили питання „сили" Совєтського Союзу на західньому відтинку. Як сильні вони тут насправді?

Европа почувається безпечною і не рахується серйозно з агресією зі Сходу. Що дає Европі те почуття безпеки? Перш усього, безпека у нутрі: п'ята колона, хоч діє, великого ефекту не має. Якщо ж йдеться про діяльність европейських комуністів, то европейці здають собі справу з того, що комунізм був небезпечним доти, доки був монолітним і директиви з Москви находили послух. Еврокомунізм є більш небезпечний для Кремля, чим для оборонної сили Европи. Ні Белянгуер, ні Марш не піддалися б під диктат Кремля після досвіду сателітських країн. Оба вони не завидують долі Ґерекові і Чаушеску, і навіть коли б і прийшли комуністичні партії Італії чи Франції до впливів в урядах, то вони не пішли ні на обмеження вільного ринку, ні на обмеження свободи, а їх програми різнилися б від соціяльних хіба тим, що поширили б може більше націоналізацію підприємств і пішли б в тому дещо дальше, чим соціялісти. Часи ідеологічних здобутків Совєтського Союзу в Европі скінчились. Европейський націоналізм за сильний, щоб підкоритись російському, а хіба нині вже і сліпому ясно, що правдивим мотором сили СССР є російський націоналізм, як урешті-решт діють нині під комуністичними режимами китайський, в'єтнамський, чи інші націоналізми. Інтернаціоналізм може евентуально вдержатись у формах економічної співпраці, як Европейський Спільний Ринок, але в не в тій формі, яку намагався накинути Совєтський Союз світові в часах Комінтерну. Шило вилізло з мішка надто наглядно. Впливи СССР в Европі наявно корчаться і володарі Кремля настільки розумні, що здають собі з того справу і намагаються спроквола переконати той Захід, що вони „гуд ґайс", яким можна довір'яти, а головно з яким можна торгувати, що є нині чи не головною турботою Кремля: покращати умовини життя совєтського консумента, бо після 60-літнього досвіду той консумент таки хоче „жити краще, жити веселіше", яке йому обіцяється, а яким втішаються люди Заходу, а не він.

Як же сильний СССР на азійському відтинку?

(Закінчення буде.)

К. Крупський

„БАБИН ЯР ПАРК" В ДЕНВЕРІ

III

Мені, як українцеві, приємно є відмітити на цьому місці те, що Джералд Райтлінґер є англійським письменником жидівського походження. Він є автором багатьох книжок, а в цьому числі книжок „Кінцева розв'язка" — про насильство гітлерівської Німеччини в Европі, а головно в Україні. Ця книжка появилася також в німецькій мові і робить Україні та українському народові добру прислугу, бо до того часу про гітлерівський терор в Україні ніхто так об'єктивно не написав, як це зробив Райтлінґер. Не менше об'єктивно описав Райтлінґер спротив українського народу проти нацистів та героїчну боротьбу Української Повстанської Армії. Між іншим, Райтлінґер згадав про те, що Бандера дав наказ для УПА протиставитись акції нищення жидів і не брати в ньому участи. Треба мати на увазі те, що свого часу Райтлінґера уважали авторитетним письменником, а особливо в справах гітлеризму.

Не менше відомим та авторитетним науковцем і письменником є д-р Ганнаг Арендт, авторка більшої наукової праці „Походження тоталітаризму", яку Макс Ґельтман зовсім слушно називає клясичною. В цій праці вона широко розглядає антисемітизм, однак зовсім не бачить його в українському народі, хоч в кількох місцях своєї праці згадує Україну та признає те, що український нарід, так як і жиди в російській імперії, терпів і терпить від російського імперіялізму. Як науковець, д-р Арендт прекрасно знає, що кожен нарід має свою юрбу, товпу чи масу, яка одного дня кричить осанна, а другого — розпни. Про це вона згадує в багатьох місцях її цінної праці. Вона вміє розрізнити інстинкти тієї юрби від цілеспрямованої політики уряду. Вона зовсім згідно з історичною правдою вказує на антисемітизм не тільки уряду гітлерівської Німеччини — на Заході, але й також на уряди інших країн того Заходу, що нині зробились такими демократичними. Вона також вказує на традиційний московський антисемітизм та вказує на те, як той антисемітизм виглядав в минулому і сучасному.

Це робить вона в імені правди, бо тільки правда може привести до кращого співжиття народів, а не фантазії робінсонів, аблів та всіх тих, що розпалюють серед жидів антиукраїнізм. Їхня короткозорість та фальш підказує їм, замість признатися до вини, зіпхнути її в бік того, що нині не має можливости оправдати себе. Це дуже легкий, але рівночасно короткотривалий спосіб полагодження взаємовідносин, бо коли нинішний раб стане вільною людиною, він таки захоче моральної сатисфакції, а цілого народу обдурити не можна.

Кожному українцеві болить серце, коли він довідується про жидівські публікації, в яких знеславлюється Симона Петлюри, який назавсіди залишиться для українців державним мужем і національним героєм, який боровся за визволення свого народу. Ми однак знаємо, що легко є плювати на того, хто має зковані руки і ноги, але як важко було жидам здобутися на геройство там, де того вимагала любов до родини, релігії і народу. Невже деякі жидівські круги думають своїм знеславлюванням знищити український нарід. Цього не міг зробити навіть Сталін, хоч він і носився з такими плянами. Хто переглядає публікації жидівських авторів в Америці, то бачить, що в них, крім злобних наклепів на український нарід, нема нічого позитивного про наш нарід. Більшість авторів посуджує українців в „націоналізмі". Виходить, що жидам, росіянам, англійцям, американцям та іншим народам вільно бути націоналістами та з гордістю признаватись до свого націоналізму, але українці чомусь не мають на це права.

У світлі цих фактів смішними і недоцільними були намагання деяких українських кругів направити взаємовідносини між українцями і жидами публікацією фактів і зізнань про те, як багато українців допомагали жидам в часі німецької окупації зберегти себе перед німцями. Наведу маленький приклад, який стверджує, як багато допомагають такі публікації.

Перед від'їздом до Америки при кінці 1949 року, в переходовому таборі в Бременгафені мені доводилось кілька разів розмовляти з молодою жидівкою, яка в часі німецької окупації переховалася в українських селян на Волині. Хоч як я намагався збагнути те, чому та жидівка так ненавидить українців, замість бути вдячною за те, що вони спасли її від мук і смерти, цього вона не могла мені пояснити і дальше сліпо ненавиділа українців. Вкінці я прийшов до висновку, що це був вплив на неї впертого і сліпого наставлення жидівської маси, про яку пише д-р Арендт.

Ми навели лиш короткі уривки, пов'язані з названою публікацією, яка свідчить і про існування жидівських коляборантів з гітлерівськими німцями. Слушно каже Макс Ґельтман, що подібних публікацій є багато. Я вкажу лиш на одну з них, яка свого часу мала дуже широкий відгук не тільки в Америці. Це книжка Жана Франсуа Стайнера „Треблінка", опублікована в 1966 р. Кожному, хто перечитає її, вже непотрібно більше доказів для того, що жидівська поліція в таборах смерти не менше жорстоко від німців поводилась з невинними жертвами, навіть в таких обставинах, де німецького надзору зовсім не було.

Тому нам здається, що й тепер ті, що згадують про ті жертви німецького терору, виявляють моральну жорстокість, коли згадують тільки про одних коляборантів (тільки українських), а цілево промовчують інших, а головного промотора тих злочинів — німців забувають не вповні окресленим словом „нацисти".

Чи справді український нарід є таким злим? В публікації проф. С. І. Ґольдельмана „Жидівська національна автономія в Україні в 1917-1920 рр.", виданій Інститутом для вивчення СССР, сказано, що закон про жидівську національно-персональну автономію в рамах української держави в 1918 р., це унікальний осяг в історії жидів. На сторінці 54-ій названої публікації проф. Ґольдельмана сказано: „Найвизначнішим ді-

(Закінчення на ст. 6-ій)

СССР СПОВІЛЬНЯТИМЕ ЗРІСТ ПРОДУКЦІЇ

Москва. — В середу, 14-го грудня ц. р., Совєтський Союз оголосив свій економічний плян на 1978 рік, який передбачає зменшення продукції майже на всіх відтинках, за виїмком тяжкої індустрії, яка переважно служить військовим цілям, але її зріст є відсотково найнижчим від часу закінчення Другої світової війни. Виступаючи перед Верховною Радою, голова плянувальної комісії Ніколай К. Байбаков накреслив нові економічні пляни уряду і заповів, що відповідно до запланованого скорочення загальної продукції Рада Міністрів плянує предложити Верховній Раді плян скорочення також товарів першої потреби, включно з харчовими продуктами, з огляду на недобір збору зернових культур, бо замість передбачених 224 мільйонів тонн, зібрано в 1977 році тільки 195 мільйонів. Обмеження заторкує також енергетику, включно з нафтою, помимо того, що Совєтський Союз є найбільшим продуцентом нафти у світі. СССР задумує видобути в 1978 р. 575 мільйонів метричних тонн нафти (11,5 міл. бочок кожного дня). Ця цифра становить підвишку тільки на 25 мільйонів метричних тонн більше від 1977 р. і є абсолютно невистачальною, щоб задовільнити власні потреби і потреби сателітів. Якщо йдеться про видобуток природного газу, то його заплянoвано здобути в 1978 р. тільки 13.000 більйонів кубічних метрів, на 1,000 більйон більше, як в 1977 р. Подібно мається справа з видобутком вугілля: в 1977 р. видобуто 711,5 мільйонів тонн, в 1978 р. плянується здобути тільки 746 міл. тонн. Верховна Рада СССР, яка займається тепер розглядом економіки СССР, повинна затвердити представлений Радою Міністрів економічний плян ще в кінці цього тижня. Політичні спостерігачі і кореспонденти звернули увагу, що при обговорюванні такої важливої справи, як економіка країни, був відсутній на нарадах генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв і ніхто не давав жадного вияснення у цій справі.

Інший кремлівський верховода, який виконує функцію міністра фінансів в Раді Міністрів СССР, Василій В. Ґарбузов, представив Верховній Раді до затвердження бюджет, який передбачає 17,2 більйонів рублів (23.7 біл. долярів) витрат на оборону і військові цілі. Цифра менш-більш така сама, як в минулому році. Західні спеціялісти однак стверджують, що ця сума дуже релятивна, бо фактично Совєтський Союз витрачає на оборону і модернізацію своєї армії 118 більйонів долярів в порівнянні з 84-ма більйонами, що їх витрачають ЗСА. Зріст тяжкої індустрії СССР передбачено тільки на 4,7 відсотки, легкої індустрії і харчових продуктів на 3,7. Маршал І. Ґолдман, спеціяліст від совєтської економіки, відмітив, що не все, що було представлене Верховній Раді, мусить бути здійснене, бо на протязі двох років 10-ої п'ятирічки багато дечого може змінитися. Наприклад, СССР мусить продукувати більше нафти, щоб заспокоїти своїх консументів, головно в сателітних країнах, і при тому здобути тверду валюту на Заході для справного функціонування закордонної торгівлі. Ґолдман заявляє, що совєти не переживали рецесії, але зменшення продукції може мати вплив на внутрішні економічні відносини, що є подібним до рецесії. У зв'язку з цим ЗСА сподіваються, що СССР закупить в Америці значно більше, як 8 мільйонів тонн пшениці, як раніше передбачалось. В кінці свого пляну Байбаков відмітив, що дещо зростуть заробітні платні і пересіний заробіток робітника становитиме в 1978 р. 159 рублів (219 долярів) у місячному відношенні.

Ярослав Падох

СОВЄТСЬКА СПРАВЕДЛИВІСТЬ НА ПРИКЛАДІ ПРОЦЕСУ Д-РА МИХАЙЛА ШТЕРНА

II

Рецензуючи в огляді книжок Ню Йорк Таймсу з 20 листопада 1977, запис процесу д-р Штерна, проф. права Гарвардського університету, Алан М. Дершовіц підмічує, що його особливість лежить передовсім в тому, що „цей надзвичайний документ веде читача крізь звичайно забарикадовані двері совєтського кримінального суду до Кафківського лябіринту української політичної розправи" * стор. 11 і наст.). Хоч підсудний був обвинувачений за кримінальні злочини, а саме вимагання й принимання хабарів та обман й вимушування, в яких обвинувачено д-ра Штерна навмисно, щоб закрити політичні спонуки й характер процесу, то все ж тло процесу й його переведення виразно свідчать про його політичність.

Передісторія процесу

Коротка передісторія процесу така: народжений в 1918 р. д-р Михайло Штерн, покінчивши медичні студії, працював на різних медичних постах, а останніх десять років був директором амбулаторії Обласного Ендокринологічного Здоровного Центру в Вінниці, тобто був спеціялістом у ділянці залозних недуг. Значною частиною його пацієнтів були молоді чоловіки, від 16 року життя, яких визнано нездатними до військової служби із-за недорозвинених полових органів, яких д-р Штерн лікував своєю методою з великим успіхом. Звичайно після шести місяців лікування 'їх визнавали здібними до військової повинности. В часі найвищого переслідування жидів, під час відомої акції проти жидівських лікарів на Кремлі під закидом, що вони в порозумінні з американською й британською розвідками плянували вимордувати совєтських лідерів (акцію закінчила нагла смерть Сталіна), д-р Штерн дістав партійну кару, яку згодом уневажнили. Мимо того мав ворогів поміж лікарями в Вінниці, а після того, як його син Авґуст вніс подання про виїзд з Совєтського Союзу, його заарештовано й поставлено під суд. Подання на еміґрацію вніс Авґуст Штерн 6 листопада 1973 р.; 25 квітня 1974 НКВД вимагало інтервенції д-ра Штерна, від якої він відмовився. 12 травня відбувся влом до дому Штернів, а 29 травня доктора заарештовано й процес зачався 11 грудня, отже слідчий арешт тривав шість місяців і два тижні. Процес закінчився 31 грудня, тривав 21 днів. За брання хабарів і обман присуджено його до кари вісім років позбавлення волі в поправчо-трудових таборах із загостреним режимом та конфіскати всього його майна. Внесена його адвокатом касаційна скарга була відкинена Найвищим Судом Української СССР. 14 березня 1977 д-р Штерн був звільнений і одержав дозвіл на еміґрацію, перебувши у в'язненні 2 роки, дев'ять місяців і 15 днів. Звільнення без сумніву було вислідом великого розголосу справи в вільнім світі, а зокрема підготова розправи перед міжнародним трибуналом, як мала відбутися в днях 24-25 березня 1977 р., тобто десять днів пізніше, в Амстердамі. Д-р Штерн був 31 літ членом Комсомолу й комуністичної партії, членство в якій йому відібрали з хвилею арештовання.

Книжка, яку реферуємо, й перебіг процесу спираються, за словами видавця та самого д-ра Штерна, на транскрипті запису на магнетофонній ленті, зробленім потаємно синами д-ра Штерна, Авґустом і Віктором, в часі процесу, який порівняно із стенографічними записами, зробленими іншими приявними. У примітці до своєї статті про правну основу процесу, яка попереджує книжку, що її написав Леон Ліпсон, професор права Єйльського університету, він підмічує таке: „Я бачив значну частину матеріялу, який мав би бути російським транскриптом з лент; я не чув зарекордованого. Мої коментарі допускають, але ані не квестіонують, ані не потверджують автентичности (неофіційног) рекорду" (Стор. 261). До цих слів можна б додати, що не підносять поваги книжки також подекуди театрально-драматичні вставки в тексті книжки а ще менше частинно невірний такст на внутрішній м'якій обгортці книжки. В ньому подано, що д-р Штерн був арештований в квітні 1974, замість 29 травня того року; що був звільнений майже чотири роки після ув'язнення, хоч це сталося 14 березня 1977 р., отже точно після 2 років, 9 місяців і 15 днів. Теж ледве чи відповідає правді, що д-р Штерн перебуває в Ізраїлі. *).

Від помилки, й то юридичного характеру, не оборонився навіть згаданий знавець совєтського права, стверджуючи (стор. 9), що процес Штерна відбувся перед найнижчим реґулярним судом, а саме „Народнім судом" у Вінниці. На ділі розправа відбулася у Вінницькім Обласнім суді, який хоч діє, як апеляційний для вироків Народного суду, то на основі статті 36 Кодексу кримінальної процедури Української ССР, діє також, як суд першої інстанції у важливіших кримінальних справах. Тому то й від виданого ним вироку пішла касаційна апеляція прямо до Найвищого суду в Києві.

Розпочинається розправа

Розправу перевела Кримінальна колеґія Обласного суду у Вінниці в складі предсідника, професійного судді В. Орловського й двох громадських суддів, А. Лахтіонова й В. Подоненка, та одного заступника Г. Шрепила. Секретарювала В. Пушкова. Як прокурор виступав Г. Криворучко, а як оборонець обвинуваченого, член адвокатської колеґії в Москві, Д. Аксельбант.

Немає сумніву, що д-р Штерн, якому не дозволено в часі слідства заанґажувати адвоката з Ленінґраду, був настільки мудрий (і може заможний), що не здавався на місцевих адвокатів, але подбав про адвоката зі столиці СССР. З факту, що оборонець звертався до суддів, уживаючи терміну „товариші", можна б вносити, що він, як до часу процесу д-р Штерна був членом партії. Неабиякого правника придбав д-р Штерн, а до того наскрізь відважну людину. Широке правниче знання й бистра орієнтація високо кваліфікують адв. Аксельбанта. Часто виступав він проти куди менше освіченого й виробленого прокурора Криворучка й звичайно вигравав з ним юрдичні двобої, очевидно крім останнього вироку. Та й вирок був порівнюючи примірковaним за жорстоко-гострими приписами права. Та про це пізніше.

Процес вже зі самого початку розпочався у високій температурі, яку здебільшого викликував самий обвинувачений. Коли суддя запитав його про його національність (не громадянство), д-р Штерн відповів, „Як довго на цім світі залишився бодай один антисеміт"... Суддя: „Зачекайте, Штерн, зачекайте." Штерн продовжує: „Я відповім голосно: Я ЖИД! Мабуть знав Штерн поезії Симоненка. Бо чи не перекликується його відповідь із останніми рядками славного Симоненкового вірша „Курдському братові":

Тоді привітність візьмеш за девіз,
Як упаде в роззявлену могилу
Останній на планеті шовініст."

На запит про родинний стан, Штерн відповів: „Моя дружина, найкраща в світі жінка, два сини, дві невістки й внук".

(Продовження буде)

* Варто відмітити тут, що проф. Дершовіц вживає у своїй рецензії двічі слова „український". Раз згадуючи що це була українська політична розправа, а вдруге, називаючи підсудного „українським жидівським лікарем". Коли зважити, що всі політичні процеси в Совєтському Союзі є кермовані з Москви й що, всупереч республіканському статусові України й виразній постанові ст. 19 Кодексу Кримінальної процедури Укр. ССР, який виразно постановляє, що „судове переведення має бути ведене в українській мові", розправа велася виключно в російській мові, мимо всієї логічности цієї термінології, трудно оборонитися від сумніву, чи грали тут ролю виключно логіка і право...

* Проф. Дершовіц пішов ще дальше, інформуючи, що д-р Штерн виконує вже лікарську професію в Ізраїлі.

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(8)

Звіт головного касира Уляни Дячук

ВІДСОТКИ ВІД БАНКОВИХ ПОЗИЧОК:

	1974	1795	1976
First Jersey National Bank	$243,858.33	$153,964.81	$65,873,85
Commercial Trust Co.	162,486.11	196,785.84	173,777.57
Morgan Guaranty Trust Co.	52,235.30	—	—
„Самопоміч", Н. Й.	34,080.00	56,620.17	—
Членам УНСоюзу за боргові зобов'язання	—	57,720.49	131,760.71
УНСоюзові за позичку	—	—	263,017.03
РАЗОМ — відсотки	$492,659.74	$465,091.31	$634,429.16
Разом всі видатки:	$693,836.46	$737,785.24	$1,029,371.74
Недобір	158,407.14	148,636.77	8,439.40

БАЛЯНС

МАЙНО:			
Готівка в банку	36.052.62	106,454.12	158,693.92
Площа	54,647.81	54,647.81	54,647.81
Будинок	12,414,087.46	12,639,570.80	13,444,184,10
Устаткування і машини	2,175.67	2,175.67	2,635..35
РАЗОМ майно	$12,506,963.56	$12,802,848.40	$13,660,161.18
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І НЕДОБІР:			
Інвестиції і гарантія	—	14,162.07	14,265.10
Чинші заплачені наперед	—	57,459.54	21,691.66
Позичка від УНС	7,277,270.70	8,192,270.70	8,369,787.73
Позичка від Комершел Траст Ко.	1,980,000.00	2,400,000.00	2,400,000.00
Позичка від Фирст Джерзей Нешенел Банк	2,015,000.00	1,200,000.00	745,000.00
Позичка від членів УНС	593,000.00	1,245,900.00	2,424,900.00
Позичка від Кред. Кооп. „Самопоміч"	800,000.00	—	—
РАЗОМ зобов'язання	12,665,270.70$	13,109,792.31$	13,975,644.49
Активи власника уділів	100.00	100.00	—
Недобір	(158,407.14)	(307,043.91)	(315,483.31)
РАЗОМ зобов'язання і недобір	12,506,963.56	12,802,848.40	13,660,161.18

Головний касир Уляна Дячук в доповненні до свого друкованого звіту подала наступне:

Мабуть не всі члени Головного Уряду мали можність прочитати мій Фінансовий Звіт за 1976 рік, тому постараюся подати деякі найважніші дані і їх доповнити даними за перший квартал ц. р., що допоможе зорієнтуватися, куди ми прямуємо.

Коли порівняємо минулорічні прибутки з прибутками за 1975 рік, то побачимо, що вони зросли на $488,378, та дали загальну суму $6,016,949.

З великим вдоволенням мушу ствердити, що зібрано рекордову суму вкладок $3,025,484, на $12,892 більше від попереднього року. Хоча не ростемо у членстві, збільшується пересічна сума забезпечення і впарі з тим, висота вкладок, за перших чотири місяці 1977 сума зібраних вкладок перевищила суму зібрану минулого року на приблизно $21,000.

Наші інвестиції принесли $1,919,484 відсотків, виказавши зріст на суму $480,000. Тут є включені відсотки від позички на наш дім в сумі $252,734 за другу половину 1973 року.

Помимо дуже осторожної господарки, наші видатки збільшилися від попереднього року на $123,490.

Так прибутки, як і видатки „Свободи" і Союзівки пішли вгору. З Братських Фондів виплачено в 1976 році рекордову суму $79,313.— Всі подробиці є подані в моїм звіті.

Наше майно на кінець попереднього року дало сальдо $41,150,402, виказавши зріст на $1,112,481. З кінцем березня 1977 року, воно збільшилося на чергових $418,558 та виказує загальну суму $41,568,960. Помимо запляннованої виплати дивіденти у висоті $497,000.— (майже півмільйона) наше майно не повинно впасти цього року нижче $41,000,000.

Маємо надальше великі клопоти з гіпотечними позичками на Бронксі, Н. И. і над цією проблемою у моєму звіті я довше зупинилася.

Для запоруки виплат життєвого та акцидентового забезпечення встановлено резерву у висоті $27,687,689.—, а на покриття різних додаткових виплат $2,083,308. Надвишка майна понад ці вимоги дає резерву у висоті $10,761,076, на $83,000 менше. Статистика 25-ти найбільших американських комерційних забезпеченевих установ виявила, що вони мають тільки $104,77 майна на $100.00 зобов'язань. У моїм звіті поданий докладний звіт Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу. Хочу тільки задержатися на нашій акції позичок від членів, за які видаємо боргові зобов'язання. За цілий 1976 рік ці позички зросли були на суму $1,179,000. Тільки в перших двох місяцях цього року, ми одержали майже $1,000,000 таких позичок, а на 15 травня, ця сума зросла вже до $1,340,000, що вказує на велику популярність наших боргових зобов'язань. Заразом суми двох банкових позичок впали з $3,600,000 на $1,970,000. Союзову позичку сплачено до суми $8,000,000.

На закінчення хочу ствердити, що всі минулорічні резолюції і рекомендації в справах фінансових були вповні виконані, включно із підвищенням дивіденди членам, які є забезпечені 10 літ довше, та зверненням через дивіденду 12-місячних вкладок членам, які осягнули вже 79 років життя.

Плянуємо дальше: 1) продовжувати наші заходи виміни низьковідсоткових бондів за бонди з вищими відсотками, річ ясна, якщо ця виміна є корисною.

2) Уділяти гіпотечні позички членам, але обмежуватися до позичок на однородинні доми.

3) Робити заходи для зреформування і поліпшення нашої дивідендової системи.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ОРГАНІЗАТОРА СТЕПАНА ГАВРИША

Реасумуючи працю Організаційного Відділу за звітовий, 1976 рік, слід згадати, що цей рік не був ювілейним чи конвенційним і тому ми не могли сподіватися надзвичайних успіхів. Говорячи про ювілеї, не можемо поминути того, що 1976 рік був історичним роком для волелюбного американського народу, в тому і для нас українців. В тому році ми відзначали з пієтизмом і пошаною світлі ювілеї 200-річчя Американської незалежности і 100-річчя поселення українців на вільній землі Вашінґтона. Український Народний Союз був першим, який започаткував відзначення цих ювілеїв дводенною програмою в колисці народження УНСоюзу — Шамокіні, в днях 22-го і 23-го лютого. Відтак, на протязі цілого року всі українські громади як великих, так і малих міст, з найбільшою посвятою відзначали згадані Ювілеї, а головно 100-річчя нашого поселення в Америці.

Беручи до уваги ріст нашої організації, ми вступили в новий рік з пляном придбання 4,500 нових членів, забезпечених на суму $10,000,000. Клич і плян були ідеальні, але, на жаль, замість придбати запляноване число членів, придбано лише 3,071 членів, забезпечених на суму $7,335,500 і в той спосіб виконано квоту на 68 відсотків у придбанні нового членства, а в сумі забезпечення виконано квоту на понад 73 відсотки.

Плянуючи придбати у звітовому році 4,500 нових членів, ми розраховували, що придбавши таке число, зможемо ним покрити не лише втрати, але також одержати надвишку в членах. Не виконавши наміченого пляну, самозрозуміло, що ми мусіли понести втрати в членстві в числі 820 активних членів, що в порівнянні з 1975 роком є на 137 членів менше. В загальному наші втрати за 1976 рік виносили 383 члени. Коли будемо шукати за причинами невиконання пляну, то знайдемо їх багато. Перш усього — економічна криза, яка далі панувала і була причиною високого відсотку безробіття, відтак інфляція довела до того, що ціни на товари першої потреби зростали з кожним місяцем. Не можна також поминути такого важливого фактора, як відзначування ювілеїв 200-ліття Американської незалежности і 100-ліття поселення українців в Америці. Як ми згадали, українська громада відзначала ці ювілеї на місцях свого поселення з найбільшим пієтизмом. Промоторами цих святкувань у більшості місцевостей були наші союзовці. Коли вони віддавали свій час ювілейним святкуванням, то зрозуміло, що це надщербило їм час організування нових членів. Але честь і слава всім нашим союзовцям, які працювали в комітетах ювілейних святкувань. Відзначаючи цей ювілей, ми не лише виказали зрілість і моноліт української групи, але найважливіше, показали чужинцям нашу культуру, традиції, звичаї, а при тому переконалися, що т. зв. „перетоплюючий казан" не діє. Доказом того може послужити факт, що в багатьох місцевостях особи третього, четвертого чи п'ятого покоління заявляли, що вони горді на своє українське походження. Тому вклад праці наших союзовців у згадані ювілеї оправданий і ще раз належиться їм признання і честь та слава, хоча це мало від'ємний вплив на організування нових членів.

До невдач також належить зарахувати й це, що замість мати бодай чотирьох обласних організаторів, ми мали тільки одного Василя Оріховського, який опікувався 125-ма Відділами, а 330 Відділів були без опіки та допомоги організаторів.

Аналізуючи загальний стан організаційної праці за минулий рік, було б несовісно говорити лише про невдачі. Вправді, ми не осягнули наміченої мети в членстві, але рекордове зібрання членських вкладок є віддзеркаленням росту Українського Народного Союзу у фінансовому аспекті. Перший раз в історії Українського Народного Союзу за 82 роки, наші секретарі зуміли за один рік зібрати $3,025,4844.57 членських вкладок, що є більше на $12,892.55, як було зібрано в 1975 році.

Коли повернемось ще до 1974 р., то в ньому зібрано вкладок тільки на $2,991,725.344, а за останні два роки сума членських вкладок збільшилася на $33,759.33. Такий поважний зріст у зібранню членських вкладок зараховуємо до успіхів, тому що наші секретарі почали професійно продавати забезпечення на більші суми, іншими словами замінили злий товар на добрий. Наглядним доказом того є те, що пересічна сума забезпечення нових членів виносила $2,388, а не $500, як було раніше, коли наші земляки забезпечувались на $500. Про віддану працю поодиноких секретарів і союзовців також говорить загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу, яка вже дійшла до $157,623,399.00, а зріст забезпечення у звітовому році виносив аж $1,312,974.00. Зібрання рекордової суми членських вкладок, що причинилося у великій мірі до зросту загального союзового майна є наглядним доказом жертвенної і відданої праці сотень секретарів та інших урядовців. Усім їм належиться признання і наша щира подяка. Мірилом цілорічної праці Союзових Округ є ТАБЛИЦЯ Ч. „І", яка говорить про наплив аплікацій нових членів до Головної Канцелярії УНСоюзу за поодинокими місяцями. Найкращим місяцем був грудень, який приніс нам королівський дар, бо в тому одному місяці придбано 508 нових членів, забезпечених на суму $1,317,500. Так поважні успіхи в одному місяці можна сміло назвати чудом, а це тому, що коли в серпні 30 Округ із 455 придбали заледве 190 членів, то в грудні лише дві Округи — Філядельфійська і Нюйоркська придбали 196 членів.

У ТАБЛИЦІ ч. „2" з приємністю подаємо 21 прізвищ жінок — відділових секретарок і організаторок, які разом приєднали 367 нових членів і тим самим відновили членство у Клюбі Заслужених Союзовців та Будівничих УНСоюзу. У цьому списку знаходимо прізвища довголітніх союзових діячок, які вже багато років належать до згаданих Клюбів. Перше місце на таблиці, як першун, зна йяалсекретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Па., голова Окружного Комітету Округи Алентавн і головна радна Анна Гарас, яка придбала 36 нових членів і одинадцятий раз стала членом Клюбу Заслужених Союзовців. Друге місце зайняла відома союзова діячка і кількакратна зірка, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Ситі, Квітка Стецюк, яка приєднала 344 нові члени і в той спосіб вже п'ятнадцятий раз стала членом Клюбу Заслужених Союзовців. Третє місце несподівано зайняла секретарка 348-го Відділу в Янґставні, Огайо, придбавши 32 нові члени і вже вдруге стала членом Клюбу Заслужених Союзовців.

У Клюбі Будівничих УНСоюзу перше місце зайняла секретарка 4344-го Відділу з Монтреалю Олександра Дольницька, придбавши 23 члени, друге місце зайняла молода студентка Ірина Фуґа, яка придбала 20 20 нових членів до 321-го Відділу у Фініксвіллі, Па., а третє місце зайняла нова секретарка 8-го Відділу у Йонкерсі, Н. Й. Марія Кульчицька, придбавши 14 нових членів.

Як вже було сказано, ті 21 жінки збагатили УНСоюз на 367 нових членів. Цією дорогою складаємо їм щиру подяку і признання за віддану працю. Ми віримо, що їх приклад заохотить інших жінок-секретарок до такої ж відданої праці і посвяти для розбудови УНСоюзу, а тим самим для всієї української спільноти поза межами України.

Найкращі організатори УНСоюзу

Під числом ТАБЛИЦЬ 3-4 і 5 з приємністю подаємо прізвища 112 відданих союзовців, які не жаліли ні труду ні часу для розбудови УНСоюзу. В таблиці Клюбу П'ятдесятників перед веде заслужений союзовий діяч, головний радний Іван Одежинський, який придбав 85 членів і тим самим став першуном-чемпіоном 1976 року. Таблиця Клюбу Заслужених Союзовців показує прізвища 23 осіб — союзових діячів, які в часі звітового року придбали від 25 до 49 нових членів. Більшість з них є довголітніми членами згаданого Клюбу, але є між ними союзовець, який був лише членом Управи 163-го Відділу у Філядельфії, а тепер став секретарем того Відділу, Теодор Дуда, який в короткому часі звітового року приєднав 26 нових членів і заслужено одержав спеціяльну плякету, як новий член Клюбу Заслужених Союзовців. Згадані 23 союзовці придбали 751 нових членів. В таблиці Будівничих УНСоюзу є поміщені прізвища 85 осіб — союзових секретарів і інших відділових урядовців, як голів, касирів та заступників секретарів, які своєю відданою працею збагатили УНСоюз на 1,123 нових членів. Подані 112 осіб — союзових ентузіястів, членів трьох Клюбів, приєднали у звітовому році Батькові імпозантне число 2,146 нових членів. Цим вони не лише доклали 2,146 нових цегли до будови Заморської Твердині, але також вони допомогли тисячам особам, сотням українських родин — наших земляків, придбати конечне життьове забезпечення основу їх добробуту. Їм всім ми висловлюємо нашу щиру подяку та признання за віддану працю для передової української установи в діяспорі, а саме Українського Народного Союзу. При тому також висловлюємо нашу щиру подяку секретарямя і іншим відділовим урядовцям, які придбали менше чим десять членів, а навіть якщо придбали тільки одного члена, то тим вони доказали свою солідарність і зрозуміння потреби росту УНСоюзу.

Організаційні успіхи поодиноких Відділів

Шоста ТАБЛИЦЯ, в якій подаємо 107 Відділів УНС, секретарі секретарі і урядовці яких придбали 10 і більше нових членів, є найкращим мірилом організаційної праці УНСоюзу у звітовому році. Ця таблиця нам говорить, що на 455 Відділів, лише одна четверта з них приєднала 10 і більше нових членів. Маючи 104 Відділи, які не придбали ані одного члена, залишаються тільки 244 Відділи, які приєднали менше чим 10 членів. Якщоб ми хотіли індивідуально подякувати Відділам за добру працю в користь УНСоюзу, то це була б фізична неможливість це зробити. Проте, не можемо таки поминути перші три Відділи, які прислали нам так поважне число аплікацій нових членів. Перше місце із 79-ма членами зайняв 88-ий Відділ в Кергонксоні, секретарем якого є проф. Михайло Васьків, а згаданих членів здобули проф. Роман Чучкевич — 47 членів, який є постійним організатором в околиці Кергонксону і управитель Союзівки дир. Володимир Квас, який здобув 28 членів. Друге місце із 56-ма членами зайняв 94-ий Відділ з Гамтремку, Міч., секретарем якого є Роман Татарський, а третє місце зайняв 121-ий Відділ з Рому, Н. Й., секретарем якого є Василь Кобіто. Ми вдячні всім, що придбали нових членів у звітовому році, навіть там Відділам, які дали тільки одного нового члена. Та на жаль, як ми вже згадували, було аж 104 Відділи, яких урядовці на протязі року не придбали ані одного члена.

Аналізу праці Відділів у ділянці приєднування нових членів подаємо у ТАБЛИЦІ ч. „7". Ми писали до них індивідуальні листи. заклики і просили не лише секретарів інертних Відділів, але також їхніх голов і касирів, та на жаль, ми не отримали від них членів. Ми не хотіли б поіменно нікому докоряти, однак Управи тих інертних Відділів повинні застановитися, чи не прийшла пора на зміну проводу Відділу, або злуку з активними Відділами. Як це зрозуміти? В одній і цій самій громаді, одні секретарі з меншим числом членів у Відділі мають успіх, а інші, маючи часом по 100 і 200 членів, „на злість" не тільки самі нічого не роблять, але не хочуть нікому віддати Відділу. Ще й до того, делеґати таких Відділів їдуть на Конвенцію і мають відвагу критикувати провід Союзу. Віримо, що Статутова Комісія 29-ої Конвенції приготовить драстичні постанови для Відділів, які не приєднують членів.

Нові Відділи

У ТАБЛИЦІ ч. „8" подаємо інформацію про заснування нових Відділів у звітовому році. Перший Відділ з порядковим числом 89 ім. митрополита Василя Липківського, засновано в травні 1976 р. при Українській Автокефальній Православній Церкві в Рочестері, Н. Й. Ініціятором того Відділу був Павло Прокопенко, а технічну допомогу при заснуванні дав обласний організатор Василь Оріховський. Відділ засновано з 20-ох членів-основоположників, ана секретаря того Відділу обрано Павла Прокопенка. Другий Відділ засновано в Тапшані, Мейн, заходами пастора Михайла Якубовича і мґра Богдана Підлуського та при технічній допомозі звітодавця. Членів-основоположників було 32, патроном Відділу обрано Тараса Шевченка, з порядковим числом — 181. Першим секретарем цього Відділу вибрано мґра Богдана Підлуського.

ТАБЛИЦЯ „9" подає дані про вік секретарів. З практики знаємо, що рушійною силою Відділу є праця секретаря. Тому то й зчаста повторяємо, що доля УНСоюзу є не від'ємно зв'язана з понад чотири сотнями відділових секретарів. Без щоденної праці відділових секретарів не тільки, що не можна досягнути великих успіхів УНСоюзу тепер, але не можна чекати на них і в майбутньому. У звітовому році з придбаних 3,071 нових членів, понад 95 відсотків придбали наші секретарі. Було б помилкою міряти організаційні успіхи віком секретарів. Ми маємо багато прикладів, де наші старі сеньйори-секретарі перегнали молодиків не раз і не два в організаційних прибутках. Ми вже згадували в наших попередніх звітах таких союзовців-пенсіонерів, яким вже стукнула вісімдесятка, а вони не старіються так як і УНСоюз, і завжди багаті на нові, творчі ідеї. Вони рік за роком збагачують УНСоюз десятками нових членів. Для прикладу подамо кілька заслужених наших пенсіонерів, як: Михайло Семків придбав 32 члени, д-р Василь Палідвор придбав 30 членів, Петро Головачук придбав 18 членів, Іван Данківський придбав 15 членів. Безперечно, що конечно знайти дорогу до молодшого покоління, яке повинно прийти на зміну варти „старої войни".

Клюби Заслужених Союзовців — таблиця „10"-та

У 1961-му році при УНСоюзі створено Клюб Заслужених Союзовців, вступ до якого мають ті союзовці, що протягом календарного року придбають 25 або більше нових членів. Новий член отримує по-мистецьки виконану плякету зі союзовою емблемою і написом „за заслуги для УНСоюзу", а за кожний наступний рік членства у згаданому Клюбі, отримує золоту зірку. У комерційних забезпеченевих установах існують клюби мілйонерів, тобто таких, які в одному році продали забезпечення бодай на один мільйон долярів. Наш Союз, як братська установа, більшу увагу приділює кількості членства як сумі забезпечення. Тому замість клюбів мільйонерів, створено Клюб Заслужених Союзовців, до якого в першому році належало аж 156 союзовців. У 16-ту річницю Клюбу, яка припала на 1976 рік з тих 156 союзовців залишився лише один член — звітодавець. П'ятнадцятилітнє членство в Клюбі мають: Петро Головачук, Михайло Фединишин, а в звітовому році ще до них дійшли Квітка Стецюк, Іван Одежинський і Михайло Семків. Десятирічча членства у Клюбі відзначив секретар 5-го Відділу в Асторії, Н. Й. Микола Хоманчук.

Окружні Комітети — Таблиця „11"-та

Окружні Комітети, яких під цю пору УНСоюз нараховує кругло 30, статутово не є закріплені за УНСоюзом. Все ж таки, вони відіграють дуже важливу ролю в загальній союзовій праці. В першу чергу вони виконують ролю координатора міх Головною Канцелярією, а Відділами. Було б неможливо представникам Головного Уряду відбувати зустрічі з представниками понад чотириста Відділів нашої організації, якщоб не було Округ. В організаційних змаганнях за здобуття більшого числа нових членів, брали участь не тільки особи і Відділи, але також і Округи, які за свої успіхи здобувають окремі нагороди, грошові бонуси і почесні плякети. Використовуючи існування Округ для розбудови і росту Союзу, організаційний Відділ втримував з ними ввесь рік тісний зв'язок, як листовний так, по змозі, і особистий. Кожного місяця висилано головам Округ статистичні дані про працю поодиноких Відділів та інші важливі справи. ТАБЛИЦЯ „11" і є образом річної праці кожної Округи Америки й Канади та 20 необ'єднаних союзових Відділів. У цій таблиці подаємо скільки Відділів належить до поодиноких Округ, скільки вони придбали нових членів та на яку суму їх забезпечили. Згідно тих даних, Округи стейту Пенсильвенія — колиска народження Батька Союзу, далі домінують над Округами інших стейтів як з числом нових членів, так і сумою забезпечення. Округи Пенсильвенії об'єднують 106 Відділів, які у звітовому році придбали 818 нових членів, забезпечивши їх на загальну суму $1,758,500. Округи стейту Ню Йорк обов'язують 73 Відділи, які в звітовому році придбали 653 нові члени і забезпечили їх на $1,302,500. В цей сам час Округи стейтів Ілліной, Мічіґен і Огайо, які об'єднують 84 Відділи, придбали лише 573 нових членів, але їхня сума забезпечення виносила $1,578,000, тобто на $275,500. Це порівняння нам каже, що їхні суми забезпечення були вищі чим суми забезпечення в Нюйоркському стейті. Ми згадали, що Окружні Комітети за успішну організаційну працю отримують окремі нагороди, грошові бонуси і почесні плякети. В ТАБЛИЦІ „12"-ій подаємо список 13-ти Округ, які виконали призначену їх квоту на 100 або 75 відсотків і заслужено одержали грошовий бонус на загальну суму $1,477.00. Ми вже згадували в минулорічних звітах, що під час нарад в Округах, ми часто чули докори, що лише великі Округи є упривілейовані до спеціяльних бонусів і нагород. Одначе, поглянувши на ТАБЛИЦЮ „12" переконаємося, що грошовий бонус за виконання квоти на 100 відсотків чи 75 у 1976 припав не упривілейованим Округам, а тим, які собі заслужили на це відданою працею. Перший раз в історії існування Бостонської Округи, яку очолює д-р Анна Чопик, Округа виконала квоту на понад 100 відсотків та заслужено одержала грошовий бонус. Округа Янґставн, Огайо, яку очолює Естелла Волошин, також виконала перший раз квоту на 100 відсотків. Перший раз за час свого існуван-

→

ня отримала грошовий бонус Округа Ню Йорку, виконавши квоту на 75 відсотків. Головою цієї Округи є Микола Хсманчук.

У ТАБЛИЦІ „13"-ій виказуємо Округи, які нагороджено почесними таблицями за найкращі організаційні досягнення. Перші два місця за найкраще відсоткове виконання річної квоти припало, як вище було сказано, Округам Бостонській і Янґставнській. Перше місце за придбання найбільшого числа членів зайняла Округа Філядельфійська, придбавши 439 нових членів, забезпечених на суму майже одного мільйона долярів. Головою цієї славної Округи є Петро Тарнавський.

У ТАБЛИЦІ „14" подаємо дві Округи, всі Відділи яких у звітовому році приєднали нових членів і за це заслужено відзначено їх почесними плякетами, а саме Округу Рочестерську, головою якої є Василь Гузар та Округу Ніяґарську в Канаді, де головою є Петро Дяків. Дивно, що на 30 Округ, не зважаючи на наші заклики і прохання, лише голови двох Округ допильнували того, щоб усі Відділи включилися в організаційну працу. Віримо, що у передконвенційному році таких Округ буде більше і тим самим буде менше число інертних Відділів.

У ТАБЛИЦІ „15"-ій з приємністю подаємо прізвища й імена голів усіх 30 союзових Округ, які часто називаємо союзовими амбасадорами. У звітовому році зайшли зміни на постах голів у п'ятьох Округах. У Боффало на місце мґра Атанаса Кобрина вибрано головою Романа Конотопського, в Монтреалі на місце Дмитра Попадинця головою обрано головну радну паню Теклю Мороз, в Перт Амбой на місце Михайла Фединишина обрано головою Корнила Галушку і в Піттсбурзі на місце Василя Сачка головою обрано головного радного Андрія Джулу. Подаючи голів Окружних Комітетів вважаємо за доцільне згадати, що всі голови Округ виконують свою працю без жадної фінансової винагороди. Тому наша щира подяка і признання їм усім за посвяту і віддану працю для УНСоюзу. Важливо є також згадати і це, що Окружні Комітети поза організаційною діяльністю також ведуть многогранну працю у всіх ділянках суспільно-громадського, політичного і релігійного життя. Здається, немає громади, де наші союзовці не були б заанґажовані в громадській праці. Про це ми писали вже на початку звіту, коли згадували про святкування світлих ювілеїв 200-ліття Американської Незалежности і 100-ліття поселення українців в Америці. Слід згадати і це, що Окружні Комітети також займаються влаштуванням різних союзових імпрез, як Союзові Дні, союзові бенкети, відзначення заслужених союзовців та влаштування прогулянок на Союзівку чи до інших історичних місцевостей.

Список осіб, які одержали безплатне перебування на Союзівці

ТАБЛИЦЯ ч. 16. Проголошуючи в січні організаційну кампанію, ми закликали секретарів і інших відділових урядовців так повести організаційну працю, щоб на протязі року придбати бодай 25 нових членів із життьовим забезпеченням і за це одержали спеціяльний грошовий бонус і однотижневе безплатне перебування на Союзівці. Згідно з ухвалою Головного Екзекутивного Комітету УНС, всі союзовці, які придбають в календарному році щонаймні 25 нових членів із життьовим забезпеченням, крім звичайних нагород і бонусів, отримають один тиждень безплатного перебування — вакацій на Союзівці.

У звітовому році таких щасливців-союзовців було рівно 20 осіб, і їхні прізвища подаємо в табелі ч. 16. Щиро ґратулюємо їм усім за успішну працю, а при тому бажаємо їм гарно провести вакації на Союзівці. Зокрема бажаємо гарного відпочинку управителеві Союзівки дир. Володимирові Квасові, який приєднавши 27 нових членів, заслужено зможе раз добре відпочити.

Закликаємо всіх секретарів і відділових урядовців приєднати у передконвенційному році по 25 нових членів, щоб могти заслужено відпочити на вимріяній оселі УНСоюзу Союзівці.

Український Народний Союз в Канаді

ТАБЛИЦІ чч. 17, 18, 19. На терені Канади у звітовому році було 66 Відділів, з яких 4 Відділи адміністраційно належали до Детройтської Округи, а 62 Відділи належали до 4-ох Канадських Округ з осідками в Торонті, Монтреалі, Вінніпезі і Ст. Кетринс-Ніяґара. Зі згаданих 66-ох Відділів, 22 в звітовому році не приєднали ані одного нового члена, а решта — 44 Відділи придбали 302 члени на загальну суму $1,917,000 забезпечення. Стан усіх членів у Канаді на день 31 грудня 1976 р. виносив 9,003 забезпечених на загальну суму $18,487,137. У звітовому році зменшилося число всього членства в Канаді на 165 членів, як також і сума забезпечення зменшилася на $58,934. Квота канадських Округ як також і Відділів була мінімальна у звітовому році, виносила бо всього 650 членів, що становило біля 70 відсотків загального стану членів усіх Відділів Канади.

Канада з її величезними просторами має колосальні можливості збільшити стан свого членства в УНСоюзі, але для цього потрібно організаторів, які мали б під опікою поодинокі Округи та Відділи. На жаль, у звітовому часі канадські Відділи й Округи працювали без ніякої допомоги, бо організаторів не було, а який був результат такої праці, про це чітко говорять таблиці чч. 16 і 18. Давніше Відділи Канади приєднували по 600 і більше нових членів, а в останніх двох роках, коли не було постійної організаторської допомоги, приріст нових членів зменшився на 50 відсотків. Такий стан на довшу мету є загрозливий і тому мусимо спільними силами знайти на це розв'язку — поставивши діягнозу.

На нашу думку доля УНСоюзу в Канаді і праці для нього лежить в руках Канадської Репрезентації, яка, в рамках своїх компетенцій, повинна бути більш діяльною. Відбути раз в році спільні наради не вистачає. Сподіємося і віримо, що й члени Канадської Репрезентації не є задоволені теперішнім організаційним станом Канади. Треба докласти всіх старань до того, щоб створити сприятливу атмосферу для співпраці, яка повернула б колесо історії Канади до давніх добрих часів. Згадуючи у звіті про Канаду, ми подаємо тільки загальні статистичні інформації, а точний звіт із усіх ділянок праці залишаємо Канадській Репрезентації, яку очолює сенатор Павло Юзик — її директор та члени: голова Контрольної Комісії УНС мґр Іван Геврик, головний радний редактор Василь Дідюк і головна радна Текля Мороз.

Окремі акції для приєднання нових членів

Проголошуючи організаційну кампанію на 1976 рік, метою якої було придбати 4,500 нових членів, забезпечених на суму $10,000,000 Екзекутивний Комітет УНСоюзу окрім звичайних організаційних нагород, схвалив ще ряд інших, грошових нагород, а також і інші акції, які повинні б були бути заохотою для секретарів до більш видатної організаційної праці. Першу таку акцію проголошено на початку січня, а це 15 грошових нагород в сумі $3,400 тим союзовцям, які кожного місяця на протязі цілого року придбають бодай одного члена, або 25 членів у календарному році. Цю акцію ми почали з днем 1-го січня 1976 р. і в першому місяці було 128 кандидатів на здобуття тих цінних нагород. Та на жаль, більшість тих кандидатів не мали досить сильної волі, та витривалости, бо по кількох місяцях поважне число з них здало позиції. Кажуть, що до впертих і відважних належить світ і тому із тих 128 осіб до фіналу дійшло тільки 44 особи — відданих союзовців, які не здали позицій, а видержали змагання і тим самим мають нагоду виграти одну з тих 15 грошових нагород. Нагороди були: 1 — $1,000, 1 — $500, 1 — $400, 1 — $300, 1 — $200 і 10 нагород по $100. Згідно рішення Екзекутивного Комітету, льосування тих цінних нагород відбудеться під час річних нарад Головного Уряду в травні 1977 р. Усім кандидатам бажаємо щастя.

Делеґатська акція

В другу річницю 28-ої Конвенції, що припадала на травень 1976 р. місяць травень, згідно з рішенням Екзекутивного Комітету УНС, проголошено „місяцем солідарности делеґатів 28-ої Конвенції" з працею УНС. У зв'язку з цим рішенням вислано прохання до всіх делеґатів, щоб у травні 1976 р. придбали бодай одного нового члена. На жаль, лише 87 делеґатів відгукнулося на наш заклик, а 335 вважали, що Союз є їм потрібний тільки раз на чотири роки.

Студентська акція

Придержуючись союзового клича „Лицем до молоді" УНСоюз проголосив у липні 1976 року заклик в якому було сказано, що студенти в віці від 16 до 23 року життя, які забезпечаться життьовим забезпеченням у висоті бодай $5,000 і заплатять наперед однорічну вкладку, отримають безплатне перебування під час кінця тижня — субота і неділя на „Союзівці" або на оселі „Равнд Лейк" біля Чікаґо. З тієї оферти скористало 65 студентів, хлопців і дівчат Америки і Канади. Нам приємно є писати ці рядки про нашу молодь, яка розуміє вагу життьового забезпечення. Тоді, коли економічна ситуація була неприятлива, бо країна переживала рецесію, ось тих 65 молодих українських хлопців і дівчат купили на так поважну суму життьового забезпечення як $382,000. Забезпечення купили: 1 — $25,000, 7 — $10,000, 2 — $6,000 і 55 по $5,000. Коментарів до наведених цифер не потрібно. Вони нам говорять, що наша молодь свідома і доцінює забезпечення в УНСоюзі на більші суми. Щиро ґратулюємо всім, що є подані на таблиці, молодим українським патріотам і бажаємо їм гарно провести „вікенд" на Союзівці, або на „Равнд Лейк".

Акція льотерійного забезпечення

У звітовому році, так як і в попередніх роках, ми продовжували акцію т.зв. льотерійного забезпечення для молоді. З нагоди союзових свят Окружних Комітетів або Відділів, відповідне число дітей у віці від 0-15 року життя могло отримати однорічне безплатне забезпечення у клясі P-20 на $1,000. З тієї акції скористало у звітовому році 130 дітей.

Організаційні здобутки головних урядовців і почесних членів Головного Уряду УНС

За довголітньою союзовою традицією, головні урядовці і почесні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу, по своїй спроможності, беруть участь в організаційних акціях. У звітовому році головні урядовці і почесні члени приєднали 309 нових членів, що становить одну десяту зі загальної суми новоприєднаних членів у 1976 році — 3,071 членів. Всім їм наша щира подяка за добрий приклад для відділових урядовців.

Акція приватних передплатників „Свободи"

Заходом організаційного Відділу приготовано у липні 1976 р. понад 1,000 адрес приватних передплатників „Свободи", які платять за неї $30.00 річно. Щоб заохотити їх стати членами УНСоюзу вислано до них безпосередньо або за посередництвом відділових секретарів заклик в якому сказано, що коли вони стануть членами УНСоюзу, отримають „Свободу" за ціну $7.80 річно. Цю акцію можна назвати корисною, бо принесла нам декілька десяток нових членів. При тому я хотів би згадати, що секретарі поодиноких Відділів надсилають адреси проспектів, яким ми висилаємо оказійно щоденник „Свободу", або тижневик „Укренієн Віклі" на протязі кількох тижнів, а відтак частина з них стає членами. Також проголошуємо кожного тижня у „Свободі" і „Юкренієн Віклі" заклик „Чи бажаєте стати членами Українського Народного Союзу". Завдяки тим оголошенням також одержано кількадесят добрих проспектів. Також вислано листи до всіх стипендистів, які не мають акцидентового забезпечення в УНСоюзі. Таких було біля 40 осіб.

Акція спеціяльних різдвяних бонусів у листопаді і грудні

Беручи до уваги великі родинні видатки у зв'язку з Різдв'яними Святами, Екзекутивний Комітет схвалив виплатити спеціяльний різдвяний бонус в сумі $100.00 всім відділовим урядовцям, що придбають в листопаді по 10 нових членів, забезпечених щонайменше по $1,000 життьового забезпечення або продадуть такого забезпечення на суму $30,000. Цю ухвалу повторено в грудні з додатком, що ті відділові урядовці, які придбають у грудні по 5 членів із забезпеченням щонаймні по $1,000 або продадуть життьового забезпечення бодай на $15,000 одержать спеціяльний бонус $30.00. До тих бонусів належить дорахувати і нормальну організаційну нагороду.

З тієї акції скористало, на жаль, мало відділових урядовців і дивно, що не використано тієї нагоди для зароблення грошей. В таблиці ч. 21 подаємо прізвища тих осіб, які скористали з тієї спеціяльної нагоди, а їх було: 19, що отримало бонус по $100.00 і 13, що отримало по $30.00.

Акція приєднування молоді в ряди УНСоюзу у грудні

Беручи до уваги потребу дальшої розбудови нашого зорганізованого життя і конечність включити в це наші нові покоління вже від дитинства, УНСоюз проголосив місяць грудень місяцем приєднування в його ряди нашої дітвори і молоді. У зв'язку з цим вислано до всіх передплатників „Свободи" і Тижневика з проханням, щоб усі читачі „Свободи", що мають дітей у віці від 0-15 року життя, які ще не є членами УНС, записали їх у грудні, що буде найціннішим різдвяним дарунком для них. В обіжнику і союзовій пресі було сказано, що всі діти, яких забезпечать на $3,000 других $3,000 покриє УНСоюз і тим самим вони будуть забезпечені на протязі року на $6,000. З цієї акції скористало на жаль, тільки 26 дітей. Шкода, що батьки багатьох дітей не використали такої доброї нагоди.

До окремої акції в минулому році зараховуємо в першу чергу пошукування організаторів як обласних, так і постійних. Ми вислали десятки листів до різних осіб, відбуто ряд особистих зустрічей з кандидатами, як також наш орган „Свобода" проголошував пошукування за кандидатами. В травні ми видали спеціяльний заклик до молоді, пропонуючи їм оплату однотижневого організаційного вишколу в Пурду університеті в Індіяна, а опісля постійну організаційну працю. 20 осіб засягли у нас інформації про цей вишкіл, але, коли довідалися, що це не є бюрова праця, відмовилися їхати на вишкіл.

Заходи заанґажувати нових організаторів, згідно рекомендації організаційної Комісії і Головного Уряду не дали сподіваних успіхів. Рік, про який звітую, закінчено з одним обласним організатором Василем Оріховським, який мусів опікуватися Округами стейтів Ню Йорку і Ню Джерзі в сумі 125 Відділів. У звітовому році ті Округи придбали 1,020 нових членів, забезпечених на суму $2,124,000. Сам В. Оріховський придбав 76 членів, записаних на свій рахунок, а при тому допомагав секретарям приєднувати поважне число нових членів до Відділів, якими опікувався. Від липня заанґажовано на постійно організатора проф. Романа Чучкевича — йому призначено територію Союзівки, Кергонксон, Н.Й.. За 6 місяців праці проф. Р. Чучкевич придбав 47 нових членів. До постійних організаторів також зараховуємо головного радного Івана Одежинського, який придбав для Філядельфійської Округи 85 нових членів. До праці організаційного Відділу зараховуємо також постійний контакт з 30 союзовими Округами. У звітовому році відбуто Річні Збори у 23-ох Округах, як також організаційні збори у 25-ох Округах. В більшості Округ, звітодавець особисто брав участь у нарадах. Слід також згадати вишкільні секретарсько-організаційні курси, які відбулися в Округах Клівленд, Детройт та Нова Англія (в Ню Гейвені, Вунсакеті і Бостоні). Доповідачами згаданих курсів були: Володимир Сохан, головний секретар і звітодавець. Також до важливої пропаґандивної праці організаційного Відділу належить зарахувати радіопередачі, які є добрими засобами ширення інформації про УНСоюз і його громадську та забезпеченеву службу своїм членам. У звітовому році ми передавали наші інформації про забезпечення в УНСоюзі на 19 радіостанціях в Америці й Канаді в рамках устійненого бюджету $7,000. Не можна поминути й того, щоб не згадати видавання „Трибуни" та писання статей на союзові теми у місячних звітах. Якщо йдеться про „Трибуну", то ми прохали писемно всіх головних урядовців і почесних членів писати статті на союзові теми до „Трибуни". Але окрім інж. Степана Куропася ніхто не прислав у звітовому році ні одної статті. Ми також зверталися до Канадського Представництва і прохали видати бодай одну „Канадську Трибуну" для піднесення союзового престижу в Канаді. Матеріялів не одержано і „Трибуни" не видано.

Вважаємо за доцільне згадати і це, що звітодавець враз із обласним організатором В. Оріховським взяв участь у семінарі братських союзів від 17-20 травня 1976 року, що відбувся в Пурду університеті в Індянаполісі, Індіяна.

Організаційний Відділ окрім звітодавця, ще затруднює постійну секретарку Марію Савчак, яка є керівником і відповідальна за всю кореспонденцію та статистичні дані того важливого департаменту. Доривочно (парт тайм) їй ще допомагають в праці, а головно в писанні англомовних листів і висилці кореспонденції дві сестри: Аня Чекай, студентка 3-го року коледжу і Мелянія Чекай, студентки першого року середньої школи. Членам того „тіму" складаю сердечну подяку за їхню добру працю і за гарну кооперацію.

Інші ділянки моєї роботи: поза щоденною працею у Головній Канцелярії УНСоюзу та в терені, обслуговуючи поодинокі Округи і Відділи, належу до Дирекції ЗУДАК-у, товариського суду Відділу УККА у Філядельфії, до Контрольної Комісії 6-го Відділу ОЧУС-у у Філядельфії і товариського суду при Спортовому Товаристві „Тризуб" у Філядельфії. Був делеґатом УНСоюзу на XII-ий Конгрес УККА, що відбувся в жовтні 1976 р. у Ню Йорку.

Кінчаючи вже другий раз, з ряду, звіт на пості члена Екзекутивного Комітету УНСоюзу, вважаю за відповідне підкреслити, що відвідавши десятки Союзових Округ Америки і дві Округи Канади, стверджую, що патріотична українська громада доцінює величезну ролю такої впливової братської установи, якою є УНСоюз і тому ми повинні все рахувати на її підтримку. Ми мусимо всі, одним „тілом", докласти наших зусиль, щоб задержати престиж УНСоюзу, що його винесли наші заслужені піонери на найвищий щабель. Наш апель — працюймо всі для росту Українського Народного Союзу!

ТАБЛИЦЯ, Ч, 1.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО МІСЯЦЯХ У 1976 Р.

Місяць	Число членів	Сума забезп.	В тому АДД
Січень	236	$ 523,000	37
Лютий	224	479,500	29
Березень	211	501,000	31
Квітень	200	462,000	24
Травень	222	542,000	37
Червень	229	526,500	33
Липень	190	497,000	39
Серпень	224	554,500	36
Вересень	237	555,000	42
Жовтень	302	675,500	50
Листопад	228	696,500	29
Грудень	508	1,317,500	69
Разом	**3,071**	**$7,330,000**	**456**

ТАБЛИЦЯ,Ч. 2.

ЖІНКИ — ОРГАНІЗАТОРКИ, ЯКІ В 1976 РОЦІ ПРИДБАЛИ 10 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організаторка	Ч. Від.	Здобула членів
1	Анна Гарас	47	36
2	Квітка Стецюк	25	34
3	Марія Макар	348	32
4	Олена Олек	22	31
5	Текля Мороз	465	29
6	Олександра Дольницька	434	23
7	Ірена Фуга	321	20
8	Марія Кульчицька	8	14
9	Юлія Демчук	76	13
10	Марія Гнатик	304	13
11	Олександра Яворська	344	13
12	Марія Душник	293	12
13	Дарія Оріховська	353	12
14	Анна Ремік	238	11
15	Марія Лисогір	325	11
16	Софія Козак-Оріховська	340	11
17	Ірена Олійник	387	11
18	Віра Баніт	473	11
19	Еля Ґордон	181	10
20	Олена Карачевська	221	10

ТАБЛИЦЯ, Ч. 3-4

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув чл.
1	І. Одежинський	153	85
2	В. Оріховський	353	76
3	Р. Татарський	94	56
4	В. Кобіто	121	55
5	С. Гавриш	83	47
6	Роман Чучкевич	88	47
7	М. Кігічак	240	45
8	Б. Зорич	432	44
9	Анна Гарас	47	36
10	Квітка Стецюк	25	34
11	Т. Бутрей	164	33
12	Марія Макар	348	32
13	М. Семків	379	32
14	Олена Олек	22	31
15	І. Петрунцьо	78	31
16	А. Джула	161	31
17	І. Пригода	200	31
18	В. Палідвор	204	30
19	М. Ольшанський	51	29
20	П. Федик	292	29
21	Текля Мороз	465	29
22	М. Хоманчук	5	28
23	В. Квас	88	28
24	П. Щерба	173	27
25	Т. Дуда	163	26
26	І. Кніґницький	430	26

ТАБЛИЦЯ, Ч. 5.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 10 ДО 24 НОВИХ ЧЛЕНІВ

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув чл.
1	В. Колодій	191	24
2	Олександра Дольницька	434	23
3	М. Турко	63	22
4	І. Гуцайлюк	147	21
5	Ю. Цегельський	368	21
6	Ірена Фуга	20	20
7	М. Драпала	96	19
8	В. Попович	367	19
9	П. Головачук	42	18
10	О. Чабан	242	18
11	Л. Вовк	444	18
12	Л. Прокопенко	89	17
13	Л. Гардінк	206	17
14	П. Тарнавський	375	17
15	Р. Припхан	399	17
16	П. Шевчук	13	16
17	Г. Корб'як	146	15
18	М. Гаврилюк	162	15
19	В. Гавриляк	316	15
20	І. Даньківський	375	15
21	І. Геврик	445	15
22	Марія Кульчицька	8	14
23	І. Ярчак	113	14
24	А. Дорошенко	114	14
25	Т. Кубарич	217	14
26	Й. Ірха	224	14
27	Я. Щербак	352	14
28	Ф. Петрик	362	14
29	Я. Бурій	402	14
30	М. Малинівський	437	14
31	М. Отрок	14	13
32	О. Зинюк	15	13
33	Л. Блонарович	34	13
34	М. Савків	57	13
35	Юлія Демчук	76	13
36	М. Фединишин	155	13
37	Марія Гнатик	304	13
38	А. Копистянський	327	13
39	Олександра Яворська	344	13
40	М. Нич	397	13
41	А. Кушнір	83	12
42	Б. Підлуський	181	12
43	О. Твардовський	214	12
44	Б. Дейчаківський	233	12
45	Марія Душник	293	12
46	Дарія Оріховська	353	12
47	Д. Пищ	458	12
48	М. Шпитко	489	12
49	І. Пиндус	39	11
50	А. Ціздин	55	11
51	П. Когут	56	11
52	М. Шеремета	70	11
53	А. Іванюк	106	11
54	А. Слюсарчук	174	11
55	Б. Одежинський	216	11
56	Анна Ремік	238	11
57	М. Мартиненко	245	11
58	С. Іваницький	276	11
59	В. Василенко	277	11
60	М. Гентош	305	11
61	Марія Лисогір	325	11
62	Марія Козак-Оріховська	340	11
63	Я. Карпяк	385	11
64	Ірена Олійник	387	11
65	В. Шаран	407	11
66	І. Телюк	414	11
67	Віра Баніт	473	11
68	Р. Куропась	20	10
69	І. Хомко	42	10
70	І. Сєрант	86	10
71	М. Сорока	136	10
72	Еля Ґордон	181	10
73	Олена Карачевска	221	10
74	М. Кальба	226	10
75	П. Дутка	277	10
76	С. Кравець	277	10
77	Д. Ґалонжка	307	10
78	М. Захарко	349	10
79	Б. Футей	358	10
80	Ю. Баранюк	371	10
81	О. Ярема	372	10
82	В. Давидюк	411	10
83	Марія Сцібело	452	10
84	Р. Горнич	460	10
85	І. Скіра	153	10

(Продовження буде)

Українські професори взяли участь у з'їзді славістів у Чікаґо

Чікаґо (Р) — Від 28-го до 30-го грудня м.р. відбувався тут з'їзд славістів AATSEEL, на якім було кільканадцять українських професорів. Предсідниками двох сесій були проф. Мирослава Знаєнко (яку заступали) та Борис Глинський. Доповіді на конференції мали: Володимир Смирнів з МекМестер Університету (про „Символічний плян Народного Малахія") та Лариса Онишкевич з Ратґерсу (на тему „Чи справді був Великдень у „Патетичній Сонаті" Миколи Куліша?"). Зачитано також доповідь неприсутнього Євгена Федоренка („Ґоркий та Коцюбинський"). Перед закриттям з'їзду відбулася також сесія Інтернаціонального товариства ім. Івана Франка, якою провадив Дмитро Штогрин.

Рівночасно з конференцією славістів були також з'їзди Товариства модерних мов (MLA) та Лінґвістичного Товариства (LSA), на яких були доповіді проф. Оленки та Богдана Сацюків з Порто Ріко.

Завдячуючи д-рові Д. Штогринові, відбулась також товариська зустріч українців, що приїхали на ці з'їзди, та деяких громадян і професорів з околиці Чікаґо. Всі присутні виявили охоту продовжувати такі зустрічі, контакти та виміни думок і під час чергових з'їздів. Українська щадниця „Певність" покрила кошти цієї зустрічі в МекКормик готелю.

Вищезгадані професійні товариства матимуть свої з'їзди в грудні 1978 року в Ню Йорку. Предсідниками двох славістичних сесій будуть проф. З. Кук („Наукова фантастика в слов'янських літературах") і проф. Л. Онишкевич („Слов'янська драма у 20-ім століттi").

Композитори Ігор Білогруд і Осип Залеський нагороджені за музичні твори

З Фонду ім. Ляриси Целевичівної був проголошений на 1977 р. конкурс на музичний твір-кантату. Це другий з черги музичний конкурс з того Фонду. В 1975 р. був проголошений конкурс на пісню, в 1976 р. замовлено інструментальний твір, а на 1977 р. проголошено конкурс на кантату — інформує пані Мирослава Ласовська, голова Кураторії Фонду.

Ігор Білогруд

В еміґраційних умовах писати музичні твори більшого формату це великий подвиг. Кантата вимагає для виконання вокалістів і оркестри, що в нас, при відсутності професійної симфонічної оркестри, є важким зусиллям. Все ж, наші композитори хоч і свідомі тих еміґраційних труднощів, не знеохочуються, творять і збагачують українську культуру.

Нагороду в сумі 350.00 дол. признано композиторові Ігореві Білогрудові за кантату „Сонце Свободи", слова Ганни Черінь. Ігор Білогруд живе біля Чікаґо, крім нагородженого твору написав: кантату „Мазепиним Шляхом", симфонічні поеми, балетні сюїти, музику до „Лісової Пісні" Лесі Українки, значну кількість романсів, пісень, хорових і фортепіянових творів. Тепер закінчив оперу „Ольга Київська", лібретто Л. Полтави.

Другу нагороду в сумі 150.00 дол. признано композиторові Осипові Залеському за твір „Полудне", слова Івана Франка. Осип Залеський має написані: сольоспіви, дуети, твори для хорів, скрипки і фортепіяну. Крім композицій, він написав низку музикознавчих праць, є автором Малої Української Енциклопедії. Проживає в Боффало.

Обидві нагороджені кантати були оцінені як високоякісні твори членами жюрі, в складі: проф. Дарія Каранович, проф. Олександер Берник та проф. д-р Ігор Соневицький.

Меценатами Фонду є панство мґр Уляна Целевич-Стецюк і мґр Андрій Стецюк. Створений він в пам'ять доні Ляриси Целевічівної. Ціллю Фонду є піддержувати і заохочувати наших культуротворців до праці.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями й Українським Громадянством, що в четвер, 5-го січня 1978 р. по довгій і важкій недузі, несподівано, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. Проф. Д-р

ІЛЛЯ ЯСІНЧУК

бувший старшина УГА та учасник Визвольних Змагань України.

Покійний д-р І. Ясінчук нар. 1-го серпня 1891 р. в селі Іванівці біля Коломиї, Західня Україна. Після війни студіював природничі науки на Карловському університеті в Празі, які закінчив докторатом в 1926 році. Деякий час жив на Закарпатті в Мукачеві й Хусті. Був теж професором в Українській Гімназії в Модржанах біля Праги. По 2-ій світовій війні був директором Української Гімназії в Фіссені, Баварія.

Прибувши до ЗСА в 1949 р. був професором на Сейнт Бонавенчуре університеті, Н. Й., та в ЛяСаль Колледжі, Філядельфія, Па. Коли пішов на емеритуру, то деякий час замешкав у Фенікс, Арізона, а останні роки, проживав у домі своєї доні Зорі біля Вашінгтону.

Похоронні відправи — Парастас і Панахиду — відслужено в неділю, 8-го січня 1978 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Памфрі в Бетгесді.

Заупокійну Службу Божу відслужено в понеділок, о 10-ій год. рано, 9-го січня ц. р. в українській католицькій церкві Пресв. Родини в Вашінґтоні, Д. К.

Похорон відбувся 10-го січня 1978 р. о 11-ій год. рано, на українському католицькому цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі біля Філядельфії, Па.

Горем прибиті:
донька — д-р ЗОРЯ ЯСІНЧУК-ҐРІФФО
з чоловіком д-ром ЙОСИФОМ ҐРІФФО
внуки: ГОРДІЙ і МАРКО

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Дорогого і Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ПАЛАДІЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

18-го січня, в церкві св. Юра в Ню Йорку, о год. 7:15 рано;
19-го січня, в церкві св. Николая в Гудсоні, Н. Й., о год. 7-ій веч.;
21-го січня, в церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 9-ій рано;
21-го січня, в церкві Всіх Святих в Ню Йорку, 11-та вул., о год. 10-ій рано.

Проситься про молитви за спокій душі Покійного.

Дружина ЛЮСЯ

MALANKA

SPONSORED BY

UKRAINIAN AMERICAN YOUTH ASSOCIATION OF WILLIMANTIC, Conn.

Saturday, January 21, 1978, 9 p.m. — 2 a.m.

Music by "Ismarahd"

For reservations please call: Irena Zdyrko, (203) 423-3840

Увага! Перше і найновіше видання довгограючої пластинки Увага!

оркестри ЧЕРЕМОШ з Монтреалю

Жадайте в українських склепах у Вашій окрузі, або пишіть до:
CHEREMOSH, P.O. Box 61, Station St. Michel
Montreal, Quebec, Canada H2A 3L8
1 (514) 729-6608

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Петра Біланюка

складають на Патріярший Фонд по 20.00 долярів:

о. Петро ПОДОЛЯК
Рома НЄДЗВЄЦКА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. інж. Осипа Барана

на будову церкви св. Юра в Ню Йорку 40.00 дол. зложили:

Таня і Аполінарій ОСАДЦИ
та
Ольга і Микола ЗАЦУХНІ

Замість квітів на могилу Незабутнього Друга

св. п. маґістра Романа Кекіша

складають на Фонд ім. Івана Багряного:

Василь і Галина Гришко	$100.00
Борис і Валентина Преско	100.00
д-р Роман і Алла Трохимчук	100.00

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. мґр Романа Кекіша

складає 100.00 долярів на Український Студійний Центр в Гарварді —

Родина РАСЯКІВ в Америці і в Україні

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 9-го січня 1978 р., ненадійно, упокоїлась в Бозі, в Лондоні, Англія, наша Найдорожча і Незабутня МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, ТЕТА, КУЗЕНКА і ШВАҐЕРКА

бл. п. ЮЛІЯ ГАЛИНА з КОБЕРСЬКИХ ОЛІЙНИК

вдова по судовому урядникові в Мислиницях і Кросні, кол. опікунка тифознохворих вояків УГА у воєнному шпиталі в Барі — 1919 р.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, дня 13-го січня 1978 р. в Лондоні, Англія.

В глибокому смутку:
доньки:
НАТАЛКА МУЗИЧКА з мужем ОСИПОМ та дітьми ВЛОДЗЬОМ, ЛЯРИСОЮ та ОЛЕЮ (Лондон, Англія)
СЛАВА БЯЛИКЕВИЧ з сином МАТВІЄМ (Краків, Польща)
сестра — МАРІЯ ГОЛОВЕЙ з мужем МИХАЙЛОМ
сестрінки:
ОРИСЯ САЛЯК з родиною
ДАРІЯ КЕКІШ з родиною
кузенка — ІРЕНА КОЛОДІЙ з родиною
Ближча і дальша Родина в Америці, Англії та Україні

•

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА за спокій Її Душі буде відправлена в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

бл. п.

СТЕФАНІЇ з РУДИХ МАНЬКО

в українській католицькій церкві

св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. в суботу, 14 січня 1978 р., о год. 8-ій ранку

•

Рівнож будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ:
в Українській Католицькій Церкві у ВИПАНІ, Н. Дж.
і
в Українській Католицькій Церкві в ТОРОНТІ, Канада.

ВАСИЛЬ МАНЬКО — муж
ВАСИЛЬ і НАТАЛІЯ ЄРЕҐИ

В пам'ять Дорогого Друга

поручника Ярослава Рибалта

та Його Доні

Лідки

зложили свої пожертви на Український Науковий Інститут в Гарварді:

по 100 дол. Орися Лаґошняк, Василь Лаґошняк, 50 дол. Кікта Степан, 25 дол. Стрільчук Степан, по 20 дол. Ключник Ярослав, Ніньовський Михайло, Ліщак Іван, Кубин Ярослав, Бурда Іван, Рибал Олекса, по 10 дол. Лаґошняк Юстина, Бачинська Наталка, по 5 дол. Тарнавецький Богдан, Прокопик Василь. Разом 435 дол.

КОМІТЕТ ФКУ

Український Конґресовий Комітет Америки
Відділ у Філядельфії

запрошує все Українське Громадянство

на святкування

60-ої РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНИ

що відбудеться в неділю, 22-го січня 1978 року

Год. 10-та рано: АРХИЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ в Українському Католицькому Митрополичому Соборі, яку відправить Високопреосвященніший Владика Митрополит ЙОСИФ ШМОНДЮК
та
в Українській Православній Катедрі св. Володимира, яку відправить Всесвітліший о. мітрат СТЕПАН БІЛЯК.

Год. 4:30 по пол.

УРОЧИСТИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ

в Бенджамин Френклин готелі, при 9-ій та Честнат вул., Філядельфія, Па.

В бенкеті заповіли свою участь: Митрополит ЙОСИФ ШМОНДЮК і Дост. МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ, Президент УНР в екзилі.

Промову виголосить Проф. Д-р МИХАЙЛО ПАП, Голова Української Американської Асоціяції Університетських Професорів, в українській мові та Д-р РИЧАРД ГАНУСЕЙ, Суперінтендент П'ятого Дистрикту Шкільної Системи міста Філядельфії, в англійській мові.

До участи запрошено представників американського публічного життя.

В мистецькій частині беруть участь: солістка МАРІЯ ЯСІНСЬКА-МУРОВАНА та проф. ВОЛОДИМИР ГРУДИН, композитор і піяніст.

Уривки з Універсалів УЦРади відчитають представники молодечих організацій.

•

Просимо зголошувати свою участь у БЕНКЕТІ в бюрі Відділу УККА або на тел. 457-5471; 549-1835; або 676-1893, НЕГАЙНО, а найдалі до 16 січня 1978 р. Своєю масовою участю в цих святкуваннях засвідчім свою солідарність із Нескореними на Рідних Землях!

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.

Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

Три роки тому наш Дорогий Тато

Ред. ПЕТРО САГАЙДАЧНИЙ

загинув у Ню Йорку.

В цей Різдвяний час з любов'ю і вдячністю до нашого Тата вітаємо в Його імені Українців на Рідній Землі і у світі.

Молимось за Україну і всіх, що працюють для Її добра і волі.

Христос Родився!

Славімо Його у Новому Році!

ДРУЖИНА, ДОНЯ, СИН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 6-го листопада 1977 року, відійшов від нас, наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

св. п.

Д-р АЛЕКСАНДЕР СУШКІВ

Цією дорогою хочемо подякувати Родині, Приятелям і Знайомим за так численні особисті і письменні вислови співчуття та їхню участь в похоронних обрядах.

В першу чергу наша велика подяка Всечеснішим Отцям: о. д-рові В. Ґавлічеві, пароховi церкви св. Юра в Ню Йорку і о. Димитрієві Библові з парохії церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку за відправлення Панахид, а о. Д. Библіву за відправлення Заупокійної Служби Божої, за зворушливу проповідь і за переведення похоронних обрядів на цвинтарі в Бавнд Бруку. Зокрема ми глибоко зворушені участю в Службі Божій і сердечною згадкою про Покійного о. Льоренса Ф. Пафчіка із Ст. Клер шпиталя.

Наша щира подяка Членам хору церкви св. І. Хрестителя під диригентурою п. М. Добоша, які своїм співом звеличали похоронні обряди.

Сердечно дякуємо д-рові Т. Шеґединові, голові Метрополітального Відділу УЛТ за прощальні слова від Управи і Членства, д-рові С. Ворохові, що прощав Покійного від Головної Управи Українського Лікарського Товариства, д-рові Р. Грабові за його теплі слова від Товаришів, д-рові Р. Осінчукові за слово в часі тризни та п. М. Салданові, який склав подяку від Родини.

Ми глибоко вдячні усім Тим, що вшановуючи пам'ять Покійного, склали свої пожертви на Служби Божі, на Український Інститут при Гарвардськім Університеті, на Пластові Видання, на Патріярхат, на будову нової церкви св. Юра в Ню Йорку, на Радіопрограму оо. Василіян, на Стипендійний Фонд УЛТ, на дім Союзу Українок та на Український Музей. Щира подяка за вінки та чудові квіти.

Щире Спасибіг усім Тим з Родини та Приятелів, які спішили нам зі своєю допомогою, щоб влекшити нам наш безмежний біль та були з нами в час нашого великого горя.

Хай Всевишній сторицею Вас усіх нагородить та благословить за Ваше добре серце.

Дружина ІРЕНА
Донька АЛЕКСАНДРА

Об'єднані Відділи
Українського Конгресового Комітету Америки Ню Джерзі
запрошують взяти участь
у святкуваннях

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ з БЕНКЕТОМ та ЗАБАВОЮ

що відбудеться

в суботу, 21-го січня 1978 року, о год. 5-ій по полудні
в центральній залі св. Димитрія, 681-691 Roosevelt Ave., Carteret, N.J.

Оркестра „Дніпро"

Столики замовляти тел. (201) 541-7892
Вступ на бенкет та забаву $15.00 від особи, студенти на забаву $3.00, дорослі на забаву $5.00.

Управа Дівочого Хору „Жайворонки" Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку

в глибокому смутку повідомляє Членкинь Хору і все Українське Громадянство, що в понеділок, 9-го січня 1978 року, несподівано, відійшов у Вічність

св. п.

Інж. РОМАН СТЕПАНЯК

наш бувший довголітній улюблений диригент.

ПОХОРОН в суботу, 14-го січня 1978 року, о год. 9-ій ранку з церкви св. Марії в Озон Парку, на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Опечаленій Дружині, Дітям, Братові, Внукам і всій Родині висловлюємо наші найщиріші співчуття.

Дівочий Хор „Жайворонки"

Доповідь Ю. Лободовського в УНДомі в Ню Йорку

Юзеф Лободовський промовляє в УНДомі 3.УП.1977. Президія вечора (від ліва сидять): ред. Р. Ільницький (керівник зустрічі), д-р Олег Волянський, проф. Олег Федишин.

(Світлила Уляна Любович)

Юзеф Лободовський, відомий польський поет і публіцист, виступив 3-го грудня м. р. в Українському Народному Домі в Ню Йорку зі своєю політичною доповіддю п. з. „Польсько - українська співпраця та її значення для визволення Польщі й України". Спонзором того вечора був Український Демократичний Рух.

Прелеґента представив ред. Роман Ільницький, заповідаючи, що Юзеф Лободовський є співробітником польського журналу „Культура", який стоїть на становищі визнання етнографічних кордонів України. Він покликався на „Культуру", в якій тому 15 років поміщено заяву, в якій визнано за Україною етнографічні терени, які входили в склад польської держави до 1939-го року. Юзеф Лободовський є одним із 6-ох провідних польських діячів, поруч з діячами російської, угорської і чеської еміґрації, які в травні 1977-го року підписали „Декларацію в справі України".

Юзеф Лободовський у своїй понадгодинній доповіді дав історичний огляд польсько - українських взаємин, які не все були світлими. Польська окупація українських земель, постійні війни, урядова асиміляція української провідної верстви та соціяльно - економічна експлуатація — все це ще свіже в українських умах. Прелеґент старався переконати учасників того вечора, що вони повинні пам'ятати про минуле, вчитися на попередніх помилках, щоб їх не повторяти в майбутньому. Добрий шахіст, коли програє партію, то не резиґнує з гри, але запам'ятовує свої помилкові тяги, щоб не повторити їх вдруге. Доповідач підкреслював, що Україна переносить нечуваний в історії русифікаційний процес — мовний ґеноцид. Польща, покищо в догіднішій ситуації. Обов'язком поляків є допомогти українцям перетривати ту жахливу добу й дійти до спільного порозуміння, щоб могти ставити опір російському імперіялізмові. Тільки разом — поляки й українці можуть ставити опір Москві.

Юзеф Лободовський переконаний, що після ліквідації українців, прийде черга на поляків. Так польські, як і українські екстремістичні угруповання не бажають польсько - українського порозуміння. Польські екстремісти (колишні ендеки) бажають мати порозуміння з сильною Росією, мати з нею спільний кордон, тобто, чекають, доки Москва не знищить ввесь український нарід. Вони, у своїй наївності, продовжував Ю. Лободовський, забувають, що їх радість короткозора, бо спільний кордон Польщі з Росією все кінчився прогрою Польщі. Після Першої світової війни Польща мала спільну границю з Москвою, яка закінчилася ліквідацією ліквідацією польської державности напротязі 20-ох років.

В історії України й Польщі проявлялися моменти співпраці й боротьби. Тут, доповідач згадував про світлі й неґативні сторінки польсько - української співпраці, при чому довше зупинився над значенням трактату про унію України з Польщею та Литвою, який заключено 16-го вересня 1658 р. в Гадячі й Варшавському договорі, який підписано 21-го квітня 1920-го року.

Юзеф Лободовський на підставі історичних фактів минулого доказував, що поляки й українці тільки разом можуть встоятися проти спільного ворога червоної Москви. Ми мусимо разом жити, щоб ставити опір московському імперіялізмові. При кінці своєї поетично опрацьованої доповіді Ю. Лободовський прийшов до заключного слова, що, коли б колись прийшлося українцям і полякам знову зі собою воювати, то „биймося на цвинтарищі московської імперії!" Присутні, яких було 184 осіб, нагородили промовця рясними оплесками.

В широкій дискусії порушено ряд актуальних питань, на які прелеґент давав вичерпні відповіді. Про переслідування українців у Людовій Польщі, нищення українських церков і заборону УКЦеркви на Лемківщині, урядову зміну назв десяток українських місцевостей та інше, Ю. Лободовський не міг дати вичерпної відповіді, бо він не є речником уряду. Він згадав, що й в Україні змінюють деякі назви міст, не питаючись про згоду народу, й це саме застосовують в сучасній Польщі. Відносно польського шовінізму супроти українців в Польщі, то на це впливає урядова аґітка, яка час від часу підсилює українофобство такими неправдивими наклепами, мовляв українці брали участь в здушуванні варшавського повстання, хоча усім відомо, що в боротьбі з повстанцями брала участь чисто російська бриґада під командою Камінського, про що писала „Культура".

Деякі гарячкові дискутанти хотіли почути готову розв'язку польсько - української проблеми, але, на оформлення польсько - українського порозуміння прийдеться ще довго ждати, бо таких любителів минулого України, яким є Юзеф Лободовський, серед поляків дуже мало, а любителів минулого Польщі, маштабу Лободовського серед українців — ще менше.

Роман С. Голіят

ВІДЕНСЬКІ УКРАЇНЦІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

матичні коверти; таборова пошта Ріміні — та багато інших експонатів, зв'язаних із філателією.

Вершком виставки було офіційне урочисте її відкриття вечером 26 листопада 1977, у приявності високих австрійських урядових особистостей, та концерт Хору Церкви св. Варвари під орудою проф. А. Гнатишина — у залі виставки. Ці урочистості попередив молебень подяки в церкві св. Варвари, що його відправив о. д-р Остогайм-Дзерович.

Програму урочистого відкриття виставки започаткував голова Комітету по влаштуванні виставки й голова СУФА, ред. Борис Ямінський, привітавши гостей, зокрема високих урядових особистостей. Він спинився коротко над історією українських поселенців в Австрії та пригадав про участь українських козаків в обороні Відня 1683 р. Сьогодні українці втішаються повними правами вільних громадян демократичної Австрії. Доказом — сьогоднішня українська філателістична виставка. Наступним бесідником був голова САФТ, інж. Курт Бруноро, який підкреслив зрілість СУФА поставити свою діяльність на услуги загальнокультурних цілей — мистецтва, культури, релігії, цебто шляхетним цілям. Він побажав СУФА багато успіхів у його майбутній діяльності. Генеральний директор австрійської державної пошти, д-р Алфред Шлеґель, висловив подив до діяльности СУФА, до напряму його заінтересування і діяльности, зокрема релігійною тематикою Східньої Церкви. Гратулюючи Товариству з ювілеєм 10-річчя, він обіцяв піддержувати його працю в міру можливостей, обіцяючи рівночасно до 2-ох років видати значок з українською тематикою.

Другу частину урочистостей заповнив концерт з такими точками: „Сей день..." — Бортнянського; „О Тебі радується" — Жданова; „Ой видно село" — Л. Лепкого; „Ревуха"; „Коломийка" — обрібка А. Гнатишина: Колядки: „Добрий вечір тобі" і „Нова радість стала". Закінчено концерт відспіванням „Многая літа".

З приводу 10-річчя СУФА й ювілейної виставки, Комітет видав „Ювілейний Альманах СУФА"; журнального формату на 160 сторінках, німецькою й українською мовами, з різноманітними статтями, численними світлинами, та ілюстраціями поштових значків. Альманах виданий на доброму крейдовому папері, друк чистий, акуратний, що надає йому приємного культурного вигляду. Головний редактор — Борис Ямінський. З Передного слова виходить, що до оформлення Альманаху видатно спричинилися проф. В. Колотило, Віра та Станіслав Буш, мовну коректу українського тексту переводив проф. А. Гнатишин, а більшість світлин були роботи Ігора Гнатишина.

„БАБИН ЯР ПАРК" В ДЕНВЕРІ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

лом та історичною заслугою міністерства було й залишиться по цей день вироблення проєкту закону про національну-персональну автономію і переведення його через Правительство й Парлямент Української Народної Республіки. Це діло ввійде до історії обох народів — українського і жидівського — як блискучий зразок того, як справді можна вирішити національне питання й полагодити національні стосунки позитивно конструктивним шляхом, і що для того потрібна наявність одної тільки передумови — взаїмної доброї волі."

Незаперечним фактом є, що тієї доброї волі з українського боку було аж забагато, часом до самопониження. На жаль, з жидівського боку у відплату одержуємо атаки та знеславлювання наших національних героїв. Це тільки потверджує, що жиди, як і в минулому, рахуються з окупантом України, а не з українським народом.

Вислужницька роля жидів в ЧеКа, ҐПУ та інших органах окупанта на ціле життя в'їлася в пам'ять мільйонів українців. Цей факт не міг сприяти ідеальному співжиттю. Про ті вислуги окупантові з почуттям сорому згадують навіть декотрі жидівські публіцисти. Наприклад, Вілліям Ресвік, який відвідував Україну (де й родився), в роках 1923-27-33, у своїй книжці „Я мріяв про революцію" („Ай дремт Революшн") каже, що йому було соромно за тих жидів, які служили, а в багатьох випадках керували ЧеКа в Україні. Ресвік каже: „Від не-жидів чекістів часом ще можна було випроситися коли хтось попав в їхні руки, але жиди не знали пощади." Очевидно, що наслідки такого „співжиття" можна собі уявити. Коли прийшла нагода, таких вислужників не щадили, але не з мотивів расових чи щось подібного. Стихія гніву народного, коли вибухає, завсіди набирає жорстоких форм.

Мабуть, що частина жидів не може погодитися з тим, що нині український нарід це не національно безформна маса другої половини 18-го століття. Інші мабуть думають, що знеславлюванням та всякими іншими злобними ярликами їм пощастить повернути колесо історії взад. Очевидно, ми свідомі великих жидівських спроможностей в пресі, видавництвах та всіх інших засобах масової інформації, але помимо цього твердо віримо в те, що немає сили, яка спинила б чи повернула б визвольний процес 50-мільйонового українського народу. Ми були свідками того, що капітал не завсіди вирішує справи. Хочуть того жиди чи не хочуть, а наш нарід, скоріше чи пізніше, таки стане господарем своєї землі. Слова нашого національного пророка „Борітеся, поборете, вам Бог помагає" є дороговказом не лише для „горстки" українських націоналістів, але для всього українського народу.

Недавно з прикрістю доводилось мені звернути увагу на сторінках нашої преси, на появу книжки „Погромник", в якій автор знеславлює славне ім'я Симона Петлюри. Якраз тепер в англомовній „Америці" друкується серія критичних статтей проф. Лева Шанковського, який з повною ельоквентністю і ґрунтовним знанням справи, якто кажуть „кладе автора на лопатки". Проф. Шанковський переконливо доказує, що з автора говорить упередження, а не знання предмету. Односторонність і фальшування фактів перекреслюють науковість праці автора та роблять її пропаґандивною антиукраїнською аґіткою, яка тільки затроює атмосферу та стає ще одною колодою на дорозі до кращих взаємовідносин, але кажуть, що „нема нічого злого, щоб не вийшло надобре". Таке стається з книжкою „Погромник". Вона спонукала декого з наших науковців до писання наукової монографії про Симона Петлюру.

Подібне може статись і з парком „Бабин Яр" в Денвері. Та покищо, ми змушені зареаґувати лиш статтею, вказуючи на дуже авторитетні джерела, які свідчать про те, що колябoранти з гітлерівськими німцями були також і серед жидів. Ми змушені пригадати це тим, які призабули ці факти.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ 1977 Р.

П.Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у грудні	Разом у 1977 р. членів
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ			
Філядельфія	39	131	459
Піттсбурґ	18	31	175
Шамокин	20	11	155
Аллентавн	11	11	93
Скрентон	9	2	21
Вілкс Бери	9	12	36
Разом:	**106**	**198**	**939**
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ			
Балтимор	9	6	35
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ			
Ню Йорк	34	81	348
Сиракюзи-Ютика	13	14	135
Рочестер	10	1	67
Трой	7	2	48
Боффало	9	6	51
Разом:	**73**	**104**	**649**
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ			
Нюарк	22	9	129
Джерзі Сиÿі	11	20	135
Перт Амбой	12	8	80
Пассейк	7	9	49
Разом:	**52**	**46**	**393**
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОҐАЙО			
Чікаґо	34	112	427
Детройт	20	13	176
Клівленд	20	53	350
Янґставн	9	13	44
Разом:	**83**	**191**	**997**
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ			
Ню Гейвен	19	8	101
Бостон	6	15	65
Вунсакет	6	7	28
Разом:	**31**	**30**	**194**
ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ			
Центральна	6	8	38
Міннеаполіс	7	5	21
Ст. Луїз	6	—	5
Разом:	**19**	**13**	**64**
Необ'єднані Відділи в Америці	20	2	39
ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	22	127
Монтреаль	10	10	102
Ніягара	9	9	52
Захід Канади	18	37	152
Разом:	**62**	**78**	**433**
Загальна сума		**668**	**3,743**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1978 р.

ВЕСТ ІСТОН, Па. Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 137-ий Відділ, о год. 2-ій по пол., в залі Амер. Укр. Горож. Клюбу. На Річних зборах переобрано стару Управу. На зборах буде вибір делегата і його заступника на 29 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Г. Прашик, предс., М. Колодруб, кас., С. Колодруб, секр.

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1978 р.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва ім. гет. І. Мазепи 183-ій Відд., о год. 2-ій по пол. в приміщенні УНДому при 4655 Мартін вул. Важні справи до полагодження і вибір делеґатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. — Д. Кошильовський, гол., П. Залуга, секр.

ГЕЙСТІНҐС-АН-ГАДСОН, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 6-ий Відд., о год. 3 по пол. при 11 Вашінґтон Авеню. На порядку: вибір Управи на 1978 рік і делеґата та заступника на 29-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Д. Жупник, предс., І. Виджак, кас., І. Пециляк, секр.

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1978 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд., о год. 1-ій по пол., в укр. кат. школі при Сенфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. — В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас., Ю. Демчук, фін. секр.

БАЙОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 281 Відд., о год. 4-ій по пол. в залі УНДому при 281 Аве. Е. На порядку: звіти Управи, дискусія, уділення абсолюторії і вибір нової Управи на 1978 р. По Річних зборах відбудуться Місячні, на яких буде вибір делеґата і його заступника на 29-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Інж. М. Сірий, гол., М. Волошин, секр., В. Вінтонів, кас.

ПАРМА, Оґайо. Річні загальні і місячні збори Т-ва ім. І. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол., в залі Cardinal Saving при 5839 Ridge Rd. На порядку: звіти Управи, К. Комісії, вибір Управи на 1978 р. та делеґатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. — Проситься чл. прибути. М. Задерецький, предс., П. Задорецький, рек. секр., С. Бохонок, фін. секр.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1978 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Д. Галичина 19-ий Відд., о год. 2-ій по пол., в УНДомі. кімн. ч. 22, 140 Second Ave. На порядку: звіти чл. Управи, дискусія, вибір нової Управи і делеґатів на 29-Конвенцію УНС, плян праці на 1978 рік, спільна перекуска. — Р. Олесницький, гол., Р. С. Голіят, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7888. Знахар

Ми потребуємо допомоги, хоробрий ватажку, для хворої приятельки...

Ми покликаємо знахаря, щоб лікував білу богиню!

От, і „богиня"!... Якщо б вони тільки знали про її пляни!

Чи він сподівається, що цей гокус-покус вилікує її?

Не недооцінюй його, Доне... Він має в своїх руках досвід кількох соток літ!